

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ผมจะกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบคือ
คณะรัฐมนตรีได้ส่งรายงานแสดงผลการดำเนินการตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
ของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ปีที่ ๒ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ถึง
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ วรรคสอง ซึ่งการรายงานนั้น
ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องตามรัฐธรรมนูญในหมวดที่ ๕ ตั้งแต่มาตรา ๗๑ จนถึงมาตรา ๘๙
เป็นจำนวน ๑๙ มาตรา เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ได้มีโอกาสพิจารณารายงานดังกล่าวเป็น
การล่วงหน้า จึงขอเชิญท่านสมาชิกฯ ที่ยังไม่ได้รับเอกสารรายงานดังกล่าว ขอให้ท่าน
ไปรับกับเจ้าหน้าที่ ที่หน้าห้องประชุม ซึ่งเราจะได้นำมาทำหน้าที่กัน อาจจะเป็นใน
วันศุกร์หน้านะครับ แล้วผมจะกราบเรียนให้ทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไประเบียบวาระเรื่องด่วน

ท่านสมาชิกฯ ครับ เรื่องด่วนเรื่องแรกเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

LI RT

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 3
วันที่ 21 ก.พ. 2546
เวลา..... 10.50 น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/ ๑๖๙๘

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

ส่ง สำนักงานประชุม

๕๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๓๕๗ ๓๒๐๙

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายสง่า ธนสงวนวงศ์ เป็นผู้เสนอ)
ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการ
พิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

(นายพิทूर พุ่มหิรัญ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๘)

(๒) กำหนดวิธีการประหารชีวิตใหม่ โดยเปลี่ยนจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการด้วยวิธีฉีดยาพิษให้ตายแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิต แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับข้อ ๖ วรรคห้า แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่กำหนดว่า บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปีที่กระทำความผิดจะถูกพิพากษาประหารชีวิตมิได้ และข้อ ๓๗ ก) แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ที่กำหนดว่า จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคี นอกจากนั้น บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับวิธีการประหารชีวิตโดยการเอาไปยิงเสียให้ตายยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทารุณโหดร้ายและไร้มนุษยธรรมที่รัฐไม่พึงปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับ

LIR

แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิด
ที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษ
จำคุกห้าสิบปีและเพื่อเปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการฉีดสารพิษ
ให้ตายแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๘)

(๒) กำหนดวิธีการประหารชีวิตใหม่ โดยเปลี่ยนจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการด้วยวิธีฉีดสารพิษให้ตายแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้กระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับข้อ ๖ วรรคห้า แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่กำหนดว่า บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปีที่กระทำความผิดจะถูกพิพากษาประหารชีวิตมิได้ และข้อ ๓๗ ก) แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ที่กำหนดว่า จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาส จะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ซึ่งประเทศไทย เข้าเป็นภาคี นอกจากนั้น บทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับวิธีการประหารชีวิตโดยเอาไปยิงเสียให้ตายยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทารุณโหดร้าย และไร้มนุษยธรรมที่รัฐไม่พึงปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิต

LIART

(โปรดพลิก)

หรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปีและเพื่อเปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการฉีดสารพิษให้ตายแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายสง่า ธนสงวนวงศ์ เป็นผู้เสนอ)

y

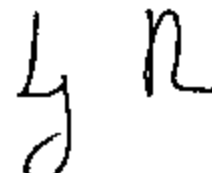
ในกรณีผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษ ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิต ให้ดำเนินการด้วยวิธีฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย หลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิต ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒
สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติมาเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ซึ่งต้องพิจารณาให้เสร็จภายในหกสิบวัน ขณะนี้เหลือเวลาอีก ๔๐ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา อ่านบันทึกหลักการและเหตุผล เชิญครั้น นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุกห้าสิบปี (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๑๘)
- (๒) กำหนดวิธีการประหารชีวิตใหม่ โดยเปลี่ยนจากการเอาไปยิงเสียให้ตายเป็นดำเนินการด้วยวิธีฉีดสารพิษให้ตายแทน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันบทบัญญัติเกี่ยวกับการลงโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีตามประมวลกฎหมายอาญายังไม่สอดคล้องกับข้อ ๖ วรรคห้า แห่งกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่กำหนดว่า บุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปีที่กระทำความผิด

จะถูกพิพากษาประหารชีวิตมิได้ และข้อ ๓๗ ก) แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ที่กำหนดว่า จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมานหรือถูกปฏิบัติหรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคี นอกจากนั้น บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับวิธีการประหารชีวิต โดยการเอาไปยิงเสียชีวิตยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับ สภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นวิธีการที่ทารุณ โหดร้ายและไร้มนุษยธรรมที่รัฐไม่พึงปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อกำหนดมิให้นำโทษประหารชีวิตและ โทษจำคุกตลอดชีวิตมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดที่มีระวางโทษ ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต ให้ถือว่าระวางโทษดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นระวางโทษ จำคุกห้าสิบปีและเพื่อเปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียชีวิตเป็นดำเนินการ ฉีดสารพิษให้ตายแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจากเมื่อสภาผู้แทนราษฎร รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ ขอเชิญทางคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนรายงานวุฒิสภาด้วยครับ ท่านสัก กอแสงเรื่อง เชิญครับ

นายสัก กอแสงเรื่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นายสัก กอแสงเรื่อง สมาชิกวุฒิสภา ในนามของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้รับมอบหมายให้รายงานศึกษาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ จากการศึกษาของคณะกรรมการ ก็เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าประเทศไทยเป็นภาคีกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. ๑๙๖๖ ที่กำหนดว่า บุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ถ้ากระทำผิดแล้วจะถูกพิพากษาประหารชีวิตไม่ได้ และในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ ก็กำหนดว่าจะไม่มีการทรมานเด็กหรือปฏิบัติลงโทษเด็กที่โหดร้าย และไม่มี การลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต เพื่อให้เป็นไปตามกติการะหว่างประเทศและอนุสัญญาสิทธิเด็ก จึงจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นไปตามกติกาที่เรายอมรับนะครับ และควรมจริงเราแก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปเสียด้วยซ้ำ เพราะเหตุที่เราได้รับเข้าเป็นภาคีมานานทีเดียว

อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องการลงโทษประหารชีวิตตามประมวลกฎหมายอาญา ที่บัญญัติว่าให้เอาไปยิงเสียให้ตายนั้นก็ใช้มานาน และขณะนี้ก็ไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับเรื่องของสภาวะการณ์สิทธิมนุษยชน เนื่องจากถูกมองว่ายังเป็นการลงโทษด้วยวิธีการที่โหดร้ายและไร้มนุษยธรรม เพราะฉะนั้นจากการศึกษาก็เห็นว่าวุฒิสภาควรจะรับร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อพิจารณาต่อไป เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีของกติกาและอนุสัญญานะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านแล้ว นรปติ ครับ

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ ผม แก้ว นรปติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น ผมขอกราบเรียนว่าการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา

ตามที่เสนอมานี้ ในข้อที่เกี่ยวกับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ผมไม่คิดใจ แต่จะขอพูดสำหรับ
 โทษประหารชีวิต ประชาชนธรรมดาที่อายุมากกว่า ๑๘ ปีแล้ว จากเดิมที่เราใช้อยู่
 คือหมายความว่าโทษประหารชีวิตทุกวันนี้ต้องยิงเป้า แต่ต่อมาท่านกำลังจะแก้กฎหมาย
 ฉบับนี้ให้เป็นฉีดยา ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียนว่าเดิมทีเดียวเราใช้โทษฆาต
 ราคบเข้าไปตัดคอประหารชีวิต แล้ววิวัฒนาการต่อมาเราก็ใช้วิธียิงเป้า คราวนี้เรากำลังจะ
 วิวัฒนาการต่อไปตามแบบฝรั่งว่าให้ฉีดยา ท่านประธานฯ ครับ ผมจะขอกราบเรียนว่า
 ของเก่าของเราที่ได้อุ่น่าที่จะรักษาไว้ ไม่ใช่ว่าตามอย่างฝรั่งตะพืดตะพือไป ผมขอยกตัวอย่าง
 เช่นเป็นต้นว่า เราไปเซ็นสัญญากับฝรั่งให้นำเข้าโดยเสรี ก็ปรากฏว่าห้างฝรั่งได้มาตั้ง
 ในกรุงเทพฯ ในหัวเมืองทั่ว ๆ ไป เป็นร้านเทศ ก๊อโลดส์บ้าง แมคโครบ้าง หรือบิกซีบ้าง
 ทำให้ร้านค้าย่อย ๆ พัง ล้มระเนระนาดไปหมดเช่นนี้ เป็นการเสื่อมเสียทางเศรษฐกิจ
 คนว่างงาน รายได้ไม่มีจากการเสียภาษีอากร อันนี้ผลของการตามแบบฝรั่ง-----

ท่านประธานฯ ครับ ผมจะกราบเรียนว่า ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เราก็ไปเปลี่ยนจากประเทศสยามเป็นประเทศไทย ซึ่งผมเห็นว่าไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง นอกจากนั้นท่านประธานฯ ครับ ผมจะขอกราบเรียนว่า การเปลี่ยนแปลง สิ่งเดิมที่อยู่แล้ว อำเภอกรุงเก่า ถ้าพูดถึงกรุงเก่า แหม คิดถึงม้าห้อกรุงเก่า แล้วกรุงเก่าของเราเปลี่ยนเป็นพระนครหรืออยุธยาไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมจะขอยกตัวอย่างอีกสักเรื่องหนึ่งว่า การที่เราเอาแบบฝรั่งนั้น ไม่ดีเสมอไป วิธีരാดาบเข้าไปประหารชีวิต เราเปลี่ยนมาแล้วเป็นยิงเป้า ยิงเป้านี้ก็ไม่ธรรมดา ท่านประธานฯ แต่ฉีดยาก็ตายเหมือนกัน ตายในปัจจุบัน ตายเหมือนกัน ผมเห็นสมควรว่า ควรจะรักษาของเก่าไว้ อันนี้ก็ไม่ขัดหลักกฎหมายว่าด้วยสิทธิเด็ก สิทธิเด็กข้าพเจ้าไม่คิดใจ แต่สำหรับผู้ใหญ่นี้คิดใจครับ ควรจะใช้แบบเดิม ไม่ควรจะทำอย่างฝรั่งครับ ผมขอกราบเรียน

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบурณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบурณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบурณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓ เด็กต่ำกว่า ๑๘ ปี โทษประหารชีวิต ให้จำคุก ครึ่งนี้กระผมเห็นด้วยครับท่านประธานฯ แต่มาตรา ๓๕ เป็นผู้ใหญ่ครับ เลย ๑๘ ปีไป จริงอยู่ แต่ก่อนนี้ผมว่า ต้องยิงเสียให้ตาย ท่านประธานฯ บัดนี้กลายเป็นว่ามาฉีดยาที่ให้สารพิษ ก็เหมือนกับท่านอาจารย์แฉ้วครับ อาจารย์แฉ้วบอกว่า อย่างไรก็ตายเหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับ ทำไมแต่ละวันเราพูดแต่เรื่องตาย ๆ ท่านประธานฯ ผมว่าเมืองไทย รัฐสภาแห่งนี้ เด็ก ๑๘ ปี กับผู้ใหญ่ ๗๐ ปี ก็ไม่ต่างกันหรอกครับ การกระทำผิด อย่าคิดว่าเด็กคนนั้นผิดอย่างเดียวท่านประธานฯ สังคมต้องรับผิดชอบ ใช้ไหมครับ เริ่มตั้งแต่ท่านประธานฯ ของกระผมนี้ ท่านรัฐมนตรีนั่งอยู่ ครึ่งนี้ด้วยนะครับ ไม่มีใครไม่เคยทำผิดหรอกครับ องคมนตรีก็ยังฆ่าคนตาย สุดท้ายยังเป็นอรหันต์ได้ ใช้ไหมครับ แล้วท่านรัฐมนตรีไม่มีปัญหาหรือครับ แก่คน ๕๐ ปี หลงผิดให้เป็น หลงถูกได้ พุทธิกรรมที่การได้ยิงเสียให้ตาย ผมว่าน่าจะเลิกท่านประธานฯ ฆ่าตัดตอนก็อายุคนไปทั่วโลก ทั้งบ้านทั้งเมืองแล้ว ใช้ไหมครับ แต่มาบัดนี้ยังจะให้สภาแห่งนี้บอกว่า เปลี่ยนจากการยิงมาเป็นฉีดยาพิษ สำหรับมาตรา ๓ เด็ก ๑๘ ปี ผมยกมือให้ ท่านประธานฯ แต่จะฉีดยาพิษนี้ผมคงไม่เอาด้วยครับ แต่ถ้ารัฐบาลจะเปลี่ยนไปบอกว่า ไม่ฆ่ากันแล้วนี้

ผมว่าทำเป็นตัวอย่างแก่โลกเขาดีไหมครับ อย่างน้อยก็ให้บุชให้อายบ้าง ไซ้ไหมครับ ที่จะ
ไปฆ่าอิรักโครม ๆ ครับ ก็เรียนท่านประธานฯ เท่านั้นครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ท่านประธานฯ ครับ
ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยสาระสำคัญมีอยู่ ๒ กรณี กรณีแรกก็คือ เป็นการลดโทษ คือ
หมายความว่า กำหนดโทษให้แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีนั้น ไม่ให้มีโทษประหารชีวิต และ
มีโทษจำคุกตลอดชีวิต อีกประการหนึ่งก็คือ เปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตนะครับ ซึ่งจากเดิม
ในประมวลกฎหมายอาญานั้น ระบุให้มีการยิงเข้าสถานเดียว ซึ่งเปลี่ยนมาเป็นการใช้สารพิษ
แทน ซึ่งในประเด็นนี้ผมคงเห็นด้วยในภาพรวมนะครับ และในเรื่องที่จะประหารชีวิต
จากใช้ยิงเสียให้ตายนั้นมาเป็นใช้สารพิษด้วยวิวัฒนาการปัจจุบันว่า การทำให้ตายนั้น
ก็มีวิธีการที่ให้ทรมานน้อยลง ตามวิวัฒนาการสมัยใหม่ครับ-----

แต่ว่าประเด็นที่ผมมองแล้วว่าที่ยังอดสงสัยและเป็นห่วงอยู่นิดหนึ่งก็คือ ในมาตรา ๓ ที่มีเจตนาว่า ให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีนั้นได้รับโทษที่ไม่เป็นการทรมาน อันนี้ด้วยเหตุด้วยผลตามภาคีสันธิสัญญาระหว่างประเทศนั้น สิ่งหนึ่งที่ระบุในนี้ว่าเมื่อผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีนั้นได้รับโทษซึ่งเป็นโทษประหารชีวิต หรือว่าได้รับโทษจำคุกตลอดชีวิตนั้นให้ลดโทษเหลือ ๕๐ ปี ทั้ง ๒ กรณี ก็ด้วยเหตุว่าเพื่อต้องการให้เยาวชนนั้นไม่ได้รับโทษที่เป็นการทรมานเกินสมควรและมีโอกาสที่จะกลับสู่สังคม เพราะว่าโทษ ๑๘ ปี บวกอีก ๕๐ ปีก็ ๖๐ เศษ ๆ ก็ยังมีโอกาสออกสู่สังคมอยู่ แต่ว่าท่านประธานฯ ครับ ในกฎหมายนี้ระบุว่าเป็นโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิตเท่านั้น กรณีถ้าผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ทำความผิดซึ่งมีความผิดหลายกระทงบวกกัน เกิน ๕๐ ปีครับท่านประธานฯ ตรงนี้จะอยู่ตรงไหนครับ สมมุติว่า เยาวชนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีทำความผิดหลายกระทง ศาลจำคุก ๕๒ ปี หรือ ๕๕ ปี ไม่ได้อยู่ในมาตรา ๓ นี้เลย ก็แสดงว่าเยาวชนบุคคลนั้นไม่ได้รับตามสิทธิด้วยความห่วงใยเปรียบเหมือนกับบุคคลที่มีโทษประหารชีวิตและจำคุกตลอดชีวิต ก็คือต้องรับโทษ ๕๕ ปี หรือ ๖๐ ปีกระนั้นหรือ ตรงนี้ต้องดูให้คืบะครับ ถ้าเป็นไปได้ว่าเยาวชนที่ต่ำกว่า ๑๘ ปี และมีโทษรวมกระทงแล้วเกิน ๕๐ ปี ก็ควรจะได้รับประโยชน์ในประเด็นนี้ด้วย ก็คือไม่น่าจะเกิน ๕๐ ปี เพราะฉะนั้นก็ฝากในประเด็นนี้ เป็นไปได้ไหมว่า ใน ๒ กรณีคือ ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต หรือมีโทษที่เกิน ๕๐ ปี ก็ให้ยึดถือว่าไม่เกิน ๕๐ ปี ผมขอฝากในประเด็นนี้นะครับ แล้วโดยภาพรวมนั้นก็เห็นด้วยครับ ด้วยวิวัฒนาการเรื่องการทำให้ตายหรือว่าโทษที่มีความเป็นห่วงแล้วตั้งข้อสังเกตไว้ ก็ขอคำชี้แจงจากผู้เกี่ยวข้องด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในแง่หลักการ ๒ กรณีที่ปรากฏในร่างแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาลบนี้ นะครับ โดยส่วนตัวเห็นด้วยกับหลักการ ทั้ง ๒ ประการ ที่นี้ถามว่าอะไรคือเหตุผลของการที่เห็นด้วยกับหลักการทั้ง ๒ ประการนี้ ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ ในเรื่องของเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีที่เปลี่ยนจากโทษประหารชีวิตหรือโทษจำคุกตลอดชีวิตมาเป็น ๕๐ ปีนั้น หลักคิดแบบนี้ผมเชื่อว่าเป็นหลักคิดที่เปลี่ยนแปลงจากหลักคิดเดิม หลักคิดเดิมเขาเชื่อว่ามนุษย์แล้วตั้งแต่เกิดหรือสันดานเสียมาตั้งแต่เกิด เพราะฉะนั้นการจำคุกยิ่งหนักน่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสันดานนั้นได้ แต่ขณะนี้ผมคิดว่าพัฒนาการทางจิตวิทยาค้นพบว่าไม่ใช่เช่นนั้น ค้นพบว่าหลักของการลงโทษนั้นสามารถจะเปลี่ยนแปลงให้มนุษย์กลับกลายเป็นคนดีได้ โดยเปลี่ยนเงื่อนไขจากเงื่อนไขที่รุนแรงมาสู่เงื่อนไขที่พอจะประนีประนอมกันได้ แต่ตรงนี้มีคำถามที่จะขออนุญาตถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาในสังคมไทยนั้นเคยมีการประหารชีวิตเด็กต่ำกว่า ๑๘ ปีหรือไม่ ถ้าไม่มี ถ้าไม่มีนะครับ ปัจจุบันมีเด็กที่ต้องจำคุก โทษสูงสุดขณะนี้คือก๊ี้ปี้ นี่เป็นคำถามในแง่หลักการข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องของการเปลี่ยนวิธีการลงโทษจากการประหารชีวิตด้วยการยิงมาเป็นการฉีดยา ตรงนี้ก็เหมือนกันครับท่านประธานฯ ผมเห็นด้วยจริง ๆ กับหลักการ และขออนุญาตที่จะอธิบายเหตุผลสักเล็กน้อย คือถ้าท่านไปเปิดดูประวัติศาสตร์การประหารชีวิตของสังคมไทยที่ท่านเทพชู ทับทอง เขียนเอาไว้ ก็จะเห็นพัฒนาการของการลงโทษประหารชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย -----

แต่เดิมนั้นเขาใช้วิธีเจาะกะโหลกศรีษะ และใช้ถ่านแดง ๆ ใส่เข้าไปในกะโหลก เพื่อทรมาน แล้วให้ตาย แล้วก็เปลี่ยนมาเป็นการตัดคอด้วยเพชรฆาต แล้วก็เปลี่ยนเป็นการใส่ตะกร้อให้ข้างตะ แล้วยกเปลี่ยนเป็นการยิงปืนกล เรื่อยมาถึงปัจจุบันที่กำลังจะเปลี่ยนไปเป็นการฉีดยาแทน อันนี้เป็นหลักของพัฒนาการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปครับ ไม่ได้มีอะไรที่แปลกประหลาดมหัศจรรย์เลย เพียงแต่เป็นโรคยุคอารยะที่เขาเพิ่งกระทำกันเท่านั้น แต่ผมมีคำถามท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ คู่มือการกับมาตรา ๑๕ เนื้อหาสาระไม่เหมือนกันครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐมนตรีช่วยคุณะครับ ในแง่หลักการเขียนไว้ในวรรคสุดท้าย (๒) กำหนดวิธีการประหารชีวิตใหม่โดยเปลี่ยนจากการเอาไปยิงเสียให้ตาย เป็นดำเนินการด้วยวิธีฉีดยาพิษให้ตายแทน แล้ว (แก้ไขมาตรา ๑๕) ที่นี้พอไปดูมาตรา ๑๕ มันเป็นการตกทางภาษาศาสตร์ ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจว่าท่านจะใช้วิธีเช่นไร มาตรา ๑๕ เขียนอย่างนี้ครับ “ผู้ใดต้องโทษประหารชีวิตให้ดำเนินการด้วยวิธีฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย” ท่านจะเอาวิธีไหนกันแน่ ขอประทานโทษ อาจารย์แก้วสรร อติโพธิ อาจจะถูกกับกระทรวงน้อย กระทรวงก็ฉีดยาสบาย ๆ ให้หลับตายไป แต่ผมนั้นไม่ชอบท่านมาฉีดยาพิษเลยให้ตายทันที เอาอย่างไรกันแน่ครับ แล้วผมคิดว่าในแง่หลักการกับในแง่ของภาษาในถ้อยคำมาตรา ๑๕ แก้ไขมาตรา ๔ นี้ไม่เหมือนกันนะ เป็นคำถามที่อยากจะถามครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมาลีรัตน์ แก้วก่า ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ คะ สำหรับหลักการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญานี้เป็นฉบับที่ดิฉันคิดว่า เป็นมติใหม่ทางความคิดของกระบวนการยุติธรรมไทย แต่ในขณะเดียวกันดิฉันเองมีข้อสังเกตที่อยากจะถามผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ทำไมบ้านเราที่สังคมไทย เป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความเอื้อเฟื้อ เต็มไปด้วยความโอบอ้อมอารี แล้วในขณะเดียวกันดิฉันคิดว่า กระบวนการยุติธรรมไทยไม่ได้ยึดถือหลักการแก้แค้น หรือไม่ได้ยึดถือหลักการตอบโต้ หรือทำให้เข็ดหลาบ ดิฉันยังสงสัยว่าทำไมไม่แก้ไขหลักการของการประหารชีวิต โทษประหารชีวิตนี้

ควรจะมียู่ในสังคมไทยหรือไม่ เป็นคำถามที่ดิฉันอยากจะฝากเป็นข้อสังเกต อาจจะแก้ไขไม่ได้ในประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้ แต่ฝากเป็นข้อสังเกตสำหรับการแก้ไขต่อไปในอนาคต สำหรับความเห็นส่วนตัวแล้วดิฉันคิดว่าน่าจะถึงเวลาที่สังคมไทยน่าจะได้พิจารณาเรื่องกระบวนการประหารชีวิตหรือว่าโทษประหารชีวิตของไทยนี้ควรจะยังมีอยู่ต่อไปหรือไม่ ~~อันนี้~~ เป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ สำหรับเด็กต่ำกว่า ๑๘ ปี ดิฉันเองก็มีข้อคิดที่อาจจะต่างจากหลาย ๆ ท่าน แต่ดิฉันอยากจะให้เราถูกใจคิดว่าทำไมเด็ก ๑๘ ปีนี้ ถ้าหากว่าโทษประหารชีวิตแล้วลดเหลือ ๕๐ ปี ออกมาจากคุกอายุ ๖๘ ปี เด็กคนนั้นจะไปเริ่มอะไรในสังคม ถ้าหากเราเชื่อมั่นว่ากระบวนการจำคุกของประเทศไทยเป็นไปเพื่อบำบัดฟื้นฟู ผู้ที่จำคุกไม่ใช่ไปแล้วเป็นอาชญากรที่ร้ายแรงหนักยิ่งขึ้น หากเราเชื่อมั่นว่ากระบวนการยุติธรรมไทยนี้จำคุกมีไว้เพื่อที่จะทำให้คนกลับมาเป็นคนดีในสังคม ตามที่ป้าที่ติดเอาไว้ว่า คนดีกำลังจะกลับมา ^{๑๗๐} ~~อันนี้~~ ทำไมเราไม่ลดโทษในส่วนนี้ ๒๐ ปี หรือ ๓๐ ปี ถ้าเขาวชนที่เข้าไปโทษประหารชีวิตอาจจะเป็นโทษร้ายแรงด้วยประการใด ๆ ก็ตาม เขาสามารถที่จะกลับมาใช้ชีวิตอยู่ได้ในสังคม นี่เป็นสิ่งที่ดิฉันฝากเป็นข้อสังเกตและคำถามสำหรับท่านรัฐมนตรีด้วย และฝากเป็นข้อสังเกตสำหรับกรรมการที่จะตั้งขึ้นในอนาคตด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมเห็นด้วยทั้งในหลักการและเหตุผลทุกประการนะครับ แต่กรณีที่เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเป็นเรื่องของการลงโทษ ที่นี้บังเอิญมีความเกี่ยวอยู่นิดหนึ่ง ซึ่งบางครั้งอาจจะเป็นปัญหาในการที่จะตัดสินคดี ความจริงผู้กระทำความผิดในขณะที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ถ้าอ่านตรงนี้ก็คงไม่มีปัญหา

๑๒

ว. ๘ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วรมุข ๖/๑

แต่พอไปถึงวันลงโทษ ถ้าคนอายุ ๑๘ ปี กระทำความคิด หรือ ๑๗ ปี กระทำความคิด ในระหว่างที่พิจารณาคดีว่าจะถึงลงโทษ คนผู้นั้นอาจจะอายุข้ามเลยไปถึง ๒๐ ปี ๒๕ ปี แล้วก็ได้ ในกรณีอย่างนี้โทษผู้กระทำความผิดเช่นนั้นจะได้รับ หรือศาลจะพิพากษาลงโทษ คนนั้นจะต้องยึดถือเอาอายุขณะกระทำความผิดใช่หรือไม่ เพราะเป็นปัญหาทางตุลาการ ในการที่จะพิพากษาอยู่เหมือนกัน บ่อยครั้งที่เพื่อนผมไม่ว่าจะอยู่ในศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกาเคย ขอให้ยื่นรายงานการพิจารณาคดีกฎหมายนี้ ว่าได้มีการพูดคุยกันไว้ว่าอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะได้นำไปประกอบการพิจารณาคดีตัดสินได้ถูกต้อง ถึงเจตนารมณ์ของการที่จะนำกฎหมายลักษณะ เช่นนี้ไปลงโทษ จริง ๆ แล้วคนอายุ ๑๗ ปี ๑๘ ปี ๑๙ ปีนี้ มีความคิดไม่แตกต่างกันเลย นะครับ ตรงนี้ที่อาจจะเป็นปัญหาในกรณีที่จะตัดสินคดี ผมจึงขอกราบเรียนถาม ท่านประธานฯ ผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเกี่ยวกับกรณีวันที่จะถูกตัดสินนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม มนตรี สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงครามครับ คือผมมีข้อสงสัยว่าไหน ๆ ก็จะแก้กฎหมายเพื่อให้สอดคล้องอนุสัญญาสิทธิเด็ก ก็คือคนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี คือเด็ก ผมก็มีความสงสัยว่าที่ผ่านมา การกระทำความผิดของคนที่ยุ่ต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือเด็กนี้ที่เราปฏิบัติกันมา บางครั้งคดีเหมือนกันถ้าอยู่ต่างพื้นที่ที่มีศาลเด็กและไม่มีศาลเด็ก ก็ได้รับการปฏิบัติไม่เหมือนกัน ผมจึงอยากขอร้องเรียนว่าถ้าเป็นอย่างนั้นจริง เราขอรับไหมว่าจะต้องให้เด็กติดคุก ๕๐ ปี เราจะให้เด็กติดคุก ๕๐ ปี แล้วเราก็บอกว่าเป็นการที่ไม่ได้ทำให้เป็นการลงโทษที่โหดร้ายรุนแรงอะไร จริงหรือเปล่า ผมจึงเรียนว่าไหน ๆ ก็จะแก้แล้วเป็นความปรารถนาดีของรัฐบาลที่เสนอกฎหมาย ทำไมไม่บังคับว่าเด็กที่ต่ำกว่าอายุ ๑๘ ปี ก็คือเด็กนี้บุคคลผู้นั้นจะต้องบังคับโดยกฎหมายว่าจะต้องมีการขึ้นศาลคดีเด็กและเยาวชนหมด เพื่อฟื้นฟูเขากลับมาสู่สังคมที่ดี เพราะอย่าลืมว่าไม่ว่าจะเด็กเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้กระทำความผิด ปัจจุบันนี้เราก็ได้แก้กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีนักสังคมสงเคราะห์ ให้มีนักจิตวิทยา ให้มีบุคคลที่เด็กร้องขอเข้าไปร่วมตั้งแต่ชั้นพนักงานสอบสวน ผมจึงคิดว่า

๑๓

วิ.๕ (ส.ทั่วไป) เป็นพิเศษ

วรนุช ๖/๒

นี่เป็นโอกาสดีเอามากถ้าเราได้มีความเชื่อว่า เด็กกระทำความผิดนั้นก็ควรจะคิดคุกเหมือนผู้ใหญ่ไหม หรือเขาควรจะได้รับการปรับ มีกระบวนการอีกกระบวนการหนึ่งฟื้นฟูเขาามาที่ผ่านมาสังคมไม่ให้ความยุติธรรมกับเด็กที่กระทำความผิดเท่ากันหรืออกรับ ผมพบว่า บางครั้งสถานีตำรวจเดียวกันก็แยกศาลกรับ ทำผิดร่วมกันบางทีก็แยกศาล อีกคนหนึ่งไปขึ้นศาลเด็ก อีกคนหนึ่งก็ขึ้นศาลผู้ใหญ่ ผมว่าความยุติธรรมอยู่ตรงไหน สมว่าสิ่งที่น่าจะยุติธรรมที่สุดก็คือทุกคนถูกบังคับ โดยกฎหมายต้องขึ้นคดีศาลเด็กและเยาวชน นี่เป็นประเด็นหนึ่ง

อีกอันหนึ่งที่ผมยืนยันว่าผมเป็นคนไม่เห็นด้วยไม่ว่าจะ โทษยิงเป้าหรือโทษจะเปลี่ยนมาเป็นฉีดยา เพราะผมมีความเชื่อว่าคนที่กระทำความผิดเขาไม่ได้เกรงกลัวว่าโทษจะหนักหรือไม่หนัก เขาไม่กลัว เพราะเขาคิดว่ากฎหมายบังคับใช้เขาไม่ได้ กฎหมายไม่มีผลบังคับเขา จะบังคับเขาไม่ได้ เพราะเขามีพวกมาก เขาสามารถจะพลาทคดีได้มากกว่าที่จะกลัว เพราะฉะนั้นผมฝากเรียนถามท่านรัฐมนตรีด้วยว่าไหน ๆ จะแก้ให้เป็นไปตามอนุสัญญาสิทธิเด็กแล้ว ทำไมไม่บังคับไปเลยทำให้ขึ้นศาลเด็กกรับ อันแรกกรับ ขอบคุณกรับ

- ๗/๑

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์เจิมศักดิ์ ~~รับ~~

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ~~รับ~~ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ~~รับ~~ การที่มีการขอแก้กฎหมายฉบับนี้ สะท้อนถึงการยกระดับวุฒิภาวะของสังคมไทย ว่าสังคมไทยนี้มีวุฒิภาวะในระดับที่ค่อย ๆ ยกตัวสูงขึ้น ถ้าพูดโดยรวมแล้วผมเห็นด้วยกับแนวและทิศทางนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่ว่าผมมี ๒ คำถามที่จะกราบเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี และคิดว่าเป็นคำถามที่อยากจะฟังมากเลยว่าผู้ที่ดูแลกฎหมายฉบับนี้เขามีวิธีคิดอย่างไร

ประการที่ ๑ นั้นพวกเราเชื่อกันว่าโทษประหารชีวิตก็เป็นโทษที่เราต้องการที่จะเอาคนที่ เป็นภัยต่อสังคม และคิดว่าควรที่จะเอาคนผุดออกไปจากสังคม แต่วิธีที่เอาคนผุดออกไปจากสังคมนี้มีอยู่ ๒ วิธี วิธีหนึ่งก็คือทำให้ตาย แต่อีกวิธีหนึ่งก็คือว่าเอาเขาไปกักไว้ เก็บไว้ในคุกกรง เขาก็ไม่สามารถจะมากระทำความผิดต่อสังคม ก็เป็นการปกป้องสังคมได้ ๒ อย่างนี้มีปรัชญาความเชื่อกันอยู่นิดเดียวว่า เราเชื่อว่ามนุษย์นั้นกลับตัวได้หรือไม่ ถ้าเราเชื่อว่าคนนั้นกลับตัวได้ การกักขัง แล้วก็พยายามให้การศึกษาก็ให้เขานั้นได้รับการฟื้นฟูความคิดและจิตใจ ก็สามารถที่จะกลับมาทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ ถ้าเราเชื่อตรงนั้นก็เชื่อเฉกเช่นเดียวกับคุณสมบัติที่เชื่อว่า คนที่ทำผิดนี้เกิดมาไม่มีใครหรือใครรับออกจากท้องพ่อท้องแม่มาแล้วก็มุ่งจะทำความผิด แต่สังคมนี้ นะครับเป็นตัวหล่อหลอมให้เขากระทำอย่างนั้นด้วย เพราะฉะนั้นคนทำผิดอย่างเดียว ไม่มี สังคมนี้แหละก็ต้องรับผิดชอบด้วย ถ้าความเชื่อเช่นนั้นทำไมไม่ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปเสียเลย ทำไมผู้แก้ไขกฎหมายฉบับนี้ยังครึ่ง ๆ กลาง ๆ ซึ่งผมบอกแล้วผมเห็นด้วย นะครับเป็นการนำไปสู่วุฒิภาวะที่ดีขึ้น แต่ถ้าเช่นนั้นทำไมไม่ไปถึงที่สุด คุณครูวัลลภ ก็พูดแล้วว่าอดีตเราลงโทษโดยใช้วิธีคิดว่าจะแก้แค้นทำให้เจ็บหลาย เอาเหล็กแดงคียบเปิดกระโหลกแล้วใส่ลงไปในสมอง ผมได้อ่านเรื่องนี้ตั้งแต่สมัยก่อน เห็นภาพเลยว่าเมื่อคียบเหล็กแดง ๆ ใส่ลงไป ในสมอง ควันจะพุ่งขึ้นอย่างไรบนสมองของผู้ที่จะตาย และเราก็พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ แต่ถามว่าทำไมหยุดแค่นี้ หยุดเพียงแค่ว่าเปลี่ยนจากการยิงให้ตาย ซึ่งก็ธรรมดา กลายเป็นฉีดยา นั้นเป็นคำถามประการที่ ๑

คำถามประการที่ ๒ อยากจะเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ทำไมหยุดอยู่ที่โทษ ๑๘ ปี กฎหมายนั้นถือว่าเกิน ๑๘ ปีแต่ยังไม่ถึง ๒๐ ปีก็ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ในเมื่อกฎหมายทั่วไปก็เขียนอย่างนั้นอยู่แล้ว แล้วผู้ที่อายุ ๑๘ ปี หรือผู้ที่อายุยังไม่ถึง ๒๐ ปีทั้งหลายนั้น มีโอกาสที่จะกลับตัวได้ไหม เราเชื่อปรัชญาของเราเชื่อว่าอย่างไร ถ้าเราเชื่อว่ายังเป็นบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเขายังมีโอกาส ทำไมไม่แก้ไขกฎหมายนี้ไปเสีย ๒๐ ปีเสียถ้าจะทำกันอย่างนี้ ผมมีคำถาม ๒ ข้อเท่านั้นแหละครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

- ๘/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านภิญญา ช่วยปลอด ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ พ.ร.บ. ฉบับนี้

ผมเห็นด้วยครึ่งและไม่ค่อยเห็นด้วยครึ่ง ประการแรกผมเห็นด้วยในการประหารชีวิต
ลักษณะที่ใช้ฉีดยา ผมเคยถามคนเป็นมือปืน ผมเคยคุยกับเพชรฆาต เขาบอกว่าแม้บุคคลที่
ขังนั้นเป็นคนชั่วแต่เขาเป็นมนุษย์ ยิ่งเสร็จนอนไม่หลับต้องไปปีครึ่งกว่า กลัวผีตายโหงมา
ซี้คอ ต้องไปหาพระซึ่งเขาบอกว่าเขาต้องทำด้วยหน้าที่ และการขังปัจจุบันนี้ก็ขังในที่ลับ
เห็นกัน ๑ - ๔ คน มีหมอ มีพระ โบราณเขาตัดคอ อย่างนี้สิดูรับน่าจะทำให้การกลัวมากกว่า
กลางสาธารณชนเมื่อก่อน คัดคอ เดี่ยวนี้มาทำอย่างนี้ผมเห็นว่าใช้ฉีดยาดีที่สุดครับ
เพราะการฉีดยาอย่างน้อยทางผู้ฉีดยามีแต่หมอนัดให้นอนหลับสบายตลอดชีพ ไม่ทรมาน
ทั้งผู้โดนฉีดยาและไปผู้ไปฉีดยา ผู้ฉีดยาตอนตายก็อาจจะไม่ต้องตก ผมเคยถามเขาบอกว่า
เวลาเอาไปที่จะประหารชีวิตนั้นเดินไม่ไหวครับ เสือร้ายก็เสือร้ายเถอะคุ้ยแหมวกก็ไม่ใช่
ยิ่งกว่าแหมว ต้องหิ้วปีกหมดความรู้สึก ทานข้าวโต๊ะจีนมาก็ไม่เห็นไม่มอง ตัดไปให้หมด
ฉะนั้นตรงนี้เห็นด้วยเพราะเราพัฒนาขึ้น แต่ถ้าประหารต่อหน้าชุมชนผมเห็นด้วย น่ากลัว
อย่างน้อยคนคิดว่าถ้าทำผิดตายแน่เหมือนกัน อย่างนี้ไม่ไหว สมัยก่อนจอมพลสฤษดิ์ก็ยังไม่
เบาเหมือนกันนะครับ ฉะนั้นมาฉีดยาเห็นด้วยครับเพราะจะทำให้เราเป็นประเทศที่พัฒนา
แล้วและก็สงบสบายทั้ง ๒ ฝ่าย ส่วนที่ว่าอายุ ๑๘ ผมไม่ค่อยเห็นด้วย ๑๘, ๒๐ เหมือนเพื่อน
สมาชิกฯ พูดว่าต่างกันอย่างไร เด็กเดี่ยวนี้นิสัยบางคนยิ่งกว่าคนโบราณ เด็กเมื่อก่อนไม่ใช่
อย่างนี้ครับ เพราะสังคมไม่สังคมผมไม่ทราบ แต่ว่าสังคมผู้ใหญ่ก็มีส่วนสนับสนุนเด็กให้
เสียหายเหมือนกัน ปกป้องจนเด็กเสียหายก็มี สังคมก็สังคมเถอะคุ้ยแต่สิ่งผิดใจเด็กเดี่ยวนี
ขาดศีลธรรม ฆ่าเขาตายง่าย ๆ และมาโทษสังคม โยนให้สังคมเลย สังคมอย่างนั้นอย่างนี้
ฆ่าเขาตายครับท่านประธานฯ ครับ สมมติลูกนาย ก เด็กคนนี้ โหดฆ่าเขาตาย นึกถึงพ่อแม่เขา
บ้างไหม นึกถึงลูกเขาโตขึ้นมาจะเป็นคนอย่างไร เขาจะเห็นอนาคตลูกเขาอย่างไร ญาติพี่น้อง
เขาเสียใจไหม ฉะนั้นอย่าไปบอกว่าถ้า ๑๘, ๒๐ ผมไม่เห็นด้วย ๑๘, ๒๐ ๒ ปีไม่ต่างกัน
บางครั้งเด็ก ๑๘ โหดเหี้ยมยิ่งกว่าเด็ก ๒๐ อีกครับ และมาบอกวาทกโทษให้ อันนี้ขอฝาก
รัฐบาลว่าทำอย่างไรเอา ๒๐ ลงมาได้ไหม ๒๐, ๑๘ เหมือนกันครับบางที ไม่ต่างกันเลย
ฉะนั้นขอฝากว่าเห็นด้วยในเรื่องการประหารว่าถูกต้องแล้วครับ สงสารผู้ยิงด้วยและก็ทำให้

ผู้ตายเขาได้สบายหน่อย อย่างน้อยก็หลับ ร่างกายไม่เป็นรูเป็นโบ้ พระก็สวดสบาย ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องอายุ ๑๘ ผมไม่ค่อยเห็นด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์นิพัทธาครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉัน
นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานีค่ะ ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้คิฉัน
เห็นด้วยกับรัฐบาลที่เสนอมานะคะ แต่ว่าอยากจะฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
และท่านสมาชิกฯ คิฉันมีความเห็นสอดคล้องกับคุณวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ ในกรณี
มาตรา ๓ วรรคสาม ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ถ้าเกิดกระทำความผิด
หลายกระทงถูกตัดสินเกินกว่า ๕๐ ปี อยากให้ลงมาเหลือ ๕๐ ปีอย่างที่คุณวิสิทธิ์คิดนะคะ
เพราะว่าในมาตรา ๓ พูดถึงเฉพาะโทษจำคุกประหารชีวิตกับตลอดชีวิต แต่ที่คิฉันพูดนี้
เพิ่มเติมไป ส่วนโทษ ๕๐ ปีคิฉันไม่ค่อยอะไรมาก เนื่องจากว่าคิฉันเชื่อกระบวนการในการ
เป็นนักโทษชั้นดีจะมีกระบวนการ มีการลดหย่อนโทษค่ะ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ดอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไชสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่
เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไชสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ประเด็นของกฎหมาย
ฉบับนี้สั้น ๆ ก็มีอยู่ ๕ มาตรา แต่สาระสำคัญที่สุดก็คือ มาตรา ๓ กับมาตรา ๔ มาตรา ๓
นั้น กระผมพอเห็นด้วยนะครับในกรณีที่ไม่ว่าประหารชีวิตบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีตาม
อนุสัญญาฯ นะครับ แต่ประเด็นในข้อที่ ๔ นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ว่าสภาแห่งนี้คิดอย่างไร
กับโทษประหารชีวิต เพราะว่าพวกเรานั้นมักจะไปลอกเลียนกฎหมายจากต่างประเทศที่มี
ความไม่พัฒนา เราจึงเปลี่ยนกระบวนการจากยิงทิ้ง ยิงเป้า ไปเป็นการฉีดยา แม้แต่ฉีดยา
ก็เป็นการทำลายชีวิตที่โหดร้ายทารุณ ความคิดแม้แต่จะให้กินยานอนหลับไปนี้ก็ยังไม่มี
เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔ นี้กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการประหารชีวิตนักโทษ
ทุกรูปแบบ กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์เพ็ญศักดิ์ครับ

นางเพ็ญศักดิ์ จักมุกจินดา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน เพ็ญศักดิ์ จากจังหวัดสกลนคร บทบัญญัติเกี่ยวกับกวางโทยประหารชีวิต และจำคุกตลอดชีวิตแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ขัดกับสิทธิเด็ก แล้วอย่าลืมว่าเด็กเป็นอนาคตของประเทศชาติ เด็กเป็นอนาคตของโลก เพราะฉะนั้น การที่จะทำให้เขาสิ้นสุดชีวิตลง หรือการกระทำที่จะเอาเขาไปเข้าอยู่ในที่จองจำ ดิฉัน เห็นด้วยในมาตรา ๓ ที่ผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ให้ถือระวางโทย เปลี่ยนเป็นจำคุก ๕๐ ปี ไม่ประหารชีวิต แต่ ๕๐ ปี ดิฉันยังขอยืนยันว่าเด็กไม่ผิด ท่านรู้ได้อย่างไรว่าเด็กผิด เด็กเกิดมาไม่รู้ชื่อไหนชื่อไหนเลย สังคมเป็นคนขัดเย็บคให้เขา สิ่งแวดล้อมขัดเย็บคให้เขา แม้กระทั่งครูบาอาจารย์บางท่านซึ่งประพฤติตนไม่ดีก็ขัดเย็บคให้เขา แล้วเมื่อเขา ได้รับต้องโทย เราไปโทยเขา ไปกะปีให้เขาถึง ๕๐ ปี ถ้าสมมุติว่าเขาอายุ ๑๖ ปี ต้องเข้าจำคุกแล้ว ๕๐ ปี ๖๖ ปีออกมา ดิฉันนี้อายุ ๖๖ ปี ออกมาดิฉันไม่สามารถที่จะ ปรับตัวเองเข้ากับสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก เพราะว่าเขาก็จะไปพบกับสิ่งที่อยู่ใน สภาพแวดล้อมที่เลวร้าย หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ได้รับผลกระทบแทบทุกด้าน ดิฉันจึงเห็นว่า ตามที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้พูดว่า การที่เราจะให้ประเทศอื่น ๆ เคารพนับถือเราว่า เรามีนิติภาวะ ทำไมถึงมีการก้ากึ่งในเรื่องอย่างนี้ ถ้าจะเลิกโทย ประหารชีวิตก็ควรจะเลิกไปเลย ทำไมที่จะต้องให้ผิดๆ อย่างที่ท่านอาจารย์วัลลภพูด ผิดๆ และสารพิษ ผิดๆอะไร ผิดๆบำรุงสุขภาพหรือคะ หรือท่านจะบอกว่า ผิดสารพิษ ก็ควรจะบอกว่า ผิดสารพิษไซ้ใหม่คะ อันนี้อาจจะเป็นการเล่นคำกัน แต่ดิฉันขอ กราบเรียนว่า เมืองไทยเป็นเมืองพุทธศาสนา ๕๐ เปอร์เซนต์ หรือมากกว่า ๕๐ เปอร์เซนต์ ของเรานี้เป็นชาวพุทธ ศีลข้อ ๑ ได้เตือนเราอยู่ไม่ให้ฆ่ากัน ไม่ให้ตัดเอาชีวิตของกัน แล้วทำไมเราถึงจะต้องฆ่ากัน การให้อภัยโทยซึ่งกันและกันนี้ควรจะ มี ดิฉันเห็นว่า อยากฝากกราบเรียน ไม่ถามหรือคะ แต่ขอกราบเรียนว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรรับ แต่ควรจะมีการพิจารณาว่า ไม่ควรจะทำก้ากึ่ง ถ้าจะประหารชีวิตหรือไม่ประหารชีวิต ก็บอกกันตรง ๆ ไปเลย ดิฉันกราบขอความกรุณาขอวิงวอนในฐานะที่เป็นพุทธคนหนึ่ง ขอให้ลดโทย อย่าให้มีโทยประหารชีวิตเลย จะผิดอะไรก็ตามแต่ ชีวิตของคนเรา

๑๕

๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ทิพรัตน์ ๕/๒

เกิดคนเดียว ตายคนเดียว ชีวิตมีค่าณะกะ แล้วดิฉันเป็นคนที่ถูกกลืนมาที่กับเด็กตลอดชีวิต
ช่วยเหลือเด็กมาตลอดชีวิต เห็นปัญหาของเขามาตลอดชีวิตของดิฉัน ดิฉันอาจจะตาย
พรุ่งนี้ก็ได้ ดิฉันอยากจะฝากไว้ ในนามของเด็กทั้งโลก ขอให้จำคุกเขาอย่างน้อยที่สุด
ก็ลดให้เขาสัก ๓๐ ปีก็ยังพอทนได้ กราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ดอกเตอร์อากม ตุลาติลก เชิญครับ

นายอากม ตุลาติลก (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม อากม ตุลาติลก จากจังหวัดเชียงใหม่ กระผมเห็นด้วยกับผู้อภิปรายคือ ครูยุ่น
แล้วก็หลาย ๆ ท่าน ท่านมาลีรัตน์ แก้วท่า แล้วที่อภิปรายบอกว่า ไม่เห็นด้วยกับการลงโทษ
ในการประหารชีวิต เพราะว่าชีวิตของเราเกิดมานี้ก็ลำบากแล้ว เมื่อกระทำความผิดต่าง ๆ
กระผมเชื่อในหลักการที่ว่า คนเราพัฒนาได้ แก้ไขได้ ผมไม่เห็นด้วยกับการแก้แค้น
ผมเคยรับราชการมาอยู่ในวงการราชทัณฑ์ต่างประเทศมาเป็นเวลาสิบกว่าปี แล้วมาปัจจุบัน
ก็มีโอกาสไปเยี่ยมนักโทษในคุกหลายครั้ง ผมพบว่าสิ่งที่อยากจะให้ทางราชทัณฑ์
วันนี้ท่านรัฐมนตรีท่านมา แล้วกระผมก็อยากจะฝากไปด้วยว่า -----

- ๑๐/๑

เมื่อนักโทษที่ถูกตัดสินประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตต่าง ๆ นี้ ในช่วงที่อยู่ในคุกนั้น ผมคิดว่าเป็นช่วงที่ทรมาน ผมคิดว่าน่าจะมี บางทีเขาต้องการฎีกาด้วยอะไรต่าง ๆ ก็ตาม เขาไม่ได้รับการเหลียวแลนะครับ ผมคิดว่าจุดนี้เป็นจุดหนึ่งที่บางทีการฎีกายังไม่ได้ทำ หรือฎีกายังไปไม่ถึง ก็ถูกประหาร ไปแล้ว อันนี้ผมอยากให้ทางราชทัณฑ์หรือทางกระทรวงยุติธรรมได้ใส่ใจตัวนี้ไว้ด้วย และผมคิดว่า เมื่อนักโทษเขาถูกพิพากษาตัดสินประหารชีวิตนี้ ในต่างประเทศผมคิดว่ากฎหมายนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอเมริกากฎหมายสหรัฐฯ นี้เขาเลิกไปแล้ว ส่วนกฎหมายแต่ละรัฐนี้ บางรัฐก็ยังมีโทษนั่งเก้าอี้ไฟฟ้าอยู่ บางโทษ บางรัฐก็ยกเลิกไป เพราะฉะนั้นเวลาที่มีความผิดขึ้นมาเขาก็จะชะลอดู ฟังดูว่า กฎหมายสหรัฐฯ เป็นอย่างไร ผมคิดว่าเขามีทางเลือก เพราะฉะนั้นในระหว่างที่นักโทษที่กระทำความผิดรุนแรงนี้ มาตรการในคุกนี้เรายังไม่มี ในการที่จะสร้างทางจิตแพทย์หรือจิตวิทยาเขาจะมีเหมือนกับ มีโรงพยาบาลสำหรับคอยรักษาจิตให้นักโทษเหล่านั้น เขาเรียกว่า บีแฮวิเออร์ โมดิฟิเคชัน (Behavior modification) หมายถึงว่านักโทษที่กระทำความผิดโดยฆ่าคนตายก็ตามหรือ ความรุนแรงก็ตาม เขาจะผ่านเป็น สเตป (Step) ไป แล้วก็มีการเฝ้าดู เฝ้าระวัง โดยจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาจนถึงเวลาหนึ่งที่เขาบอกว่า สามารถแก้ไขได้ พัฒนาได้ นักโทษเหล่านั้น ก็ไม่จำเป็นต้องถูกประหารหรือว่าจำคุกตลอดชีวิต หรือว่าจำคุกถึง ๕๐ ปี ผมเห็นด้วยว่า คุก การแก้ไขผมคิดว่าน่าจะแก้ไขให้จำคุกตลอดชีวิตมากกว่าที่จะยิงทิ้งหรือว่าฉีดยา เพราะว่าถ้ากฎหมายนี้ยังมีโทษการประหารชีวิตอยู่ ผมคิดว่าเรายังพัฒนาไม่ไปถึงจุดนั้น จุดที่สูงสุด แต่ถ้าพวกเราลงมติว่าให้มีการประหารชีวิต ผมก็คิดว่าน่าจะให้นักโทษมีโอกาสเลือก ไม่ว่าจะเป็นการยิงทิ้งก็ตามหรือว่าการฉีดยาก็ตาม เพราะว่าเป็นครั้งสุดท้ายที่เขา จะมีโอกาส ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิจิต พูลลาภ ครับ

นายวิจิต พูลลาภ (พิจิตร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยครับในการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการที่ไม่ให้นำโทษประหารชีวิตมาใช้กับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาเด็ก แต่ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะยกเลิกการประหารชีวิต โดยใช้วิธียิงให้ตายมาใช้ในการฉีดยาให้ตาย เพราะว่าการที่บัญญัติไว้เดิมในการเอาไปยิง

๒๑

๑.๘ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมัชชาองมนตรีรัฐสภา

อารีวรรณ ๑๐/๒

เสียชีวิตนั้น จะก่อให้เกิดการเกรงกลัว การเข็ดหลาบ สังกัดคุณะครับว่า ผู้ต้องโทษนี้ จะคดีข่มขืน ฆ่า ออกมาก็ยังข่มขืน ฆ่าอยู่ ไม่เข็ดหลาบหรือครับ อย่างไรก็ตามก่อนจะตาย จะตายแบบไหนก็ตายครับ ที่นี้จะตายให้เกิดประโยชน์ อันนี้ตายให้เกิดประโยชน์ ถ้าถูกยิง ให้ตาย เกิดประโยชน์นะครับ คนจะเกรงกลัว ถึงแม้จะไปประหารในที่ลับ อยู่กันแค่ เพชฌฆาต ๔ - ๕ คน แต่ก็รู้ว่าในกฎหมายมีการยิงให้ตาย ถ้าไปฉีดยาให้ตาย ตายสบาย อย่างนี้ไม่เกรงกลัวหรือครับ ฉีดยาตายนอนหลับสบาย อันนี้เป็นเหตุผลที่ผมว่า ผมยังไม่อยากให้แก่ และกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันนี้มันยากที่จะเอาผู้ต้องหามาลงโทษ กว่าที่จะจับก็ยาก จะส่งอัยการ ฟ้องศาล ~~จะลงโทษก็ยากอยู่แล้ว~~ สิทธิผู้ต้องหามีมาก เหลือเกินเดี๋ยวนี้ ~~มัน~~ถึงมีการตายตัดตอน อันนั้นก็ตายให้เกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นเห็นด้วย ยังไม่ควรแก้ตรงนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๑/๑

๒๓

. ๘ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๑๑/๒

เพราะฉะนั้นถ้าเห็นบาดแผล เห็นลักษณะของการถูกยิงหลายนัดต้องตาย เป็นภาพที่ไม่น่าดู
นะครับและก็เป็นกรรมาน บางครั้งยิงครั้งเดียวไม่ตาย ต้องยิงครั้งที่ ๒ เป็นต้น ในการ
พิจารณาหรือสารพินให้ตายตามมาตรา ๑๘ นี้ก็เพื่อที่จะไม่เป็นการกรรมาน แต่คำว่า ประหาร
ชีวิต คนอื่นก็จะทราบแล้วว่าโทษอย่างนี้ประหารชีวิตจะไม่เอาเป็นตัวอย่างอีกด้านหนึ่ง
แต่ต้องแยกกันนะครับ มาตรา ๓ นี้เกี่ยวกับเด็กต่ำกว่า ๑๘ ปี มาตรา ๑๘ นี้เกี่ยวกับผู้ใหญ่
คนละเรื่องกัน เพราะในการที่จะประหารชีวิตนั้นบางครั้งจำเป็น เช่นว่าฆ่าข่มขืนหรือว่า
ค้ายาเสพติด ขณะนี้เป็นปัญหาใหญ่ของประเทศชาติขณะนี้ คงจำเป็นต้องดำเนินการแก้ไข
ปัญหาของสังคมด้วยวิธีนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะประหารชีวิต ถ้าการยิงเป็นการกรรมาน
เป็นการหวาดเสียว ไม่เป็นที่ยอมรับของอารยประเทศ การจะพิจารณาและสารพินให้ตายก็ตาย
เหมือนกัน เพียงแต่ไม่กรรมาน การพิจารณานั้นที่จะทำให้ตายได้ก็มี ๒ ลักษณะ-----

- ๑๒/๑

ลักษณะหนึ่งก็คือทำให้หยุดหายใจ ทำให้หยุดหายใจ อีกด้านหนึ่งก็ทำให้หัวใจหยุดเต้น ผมเชื่อว่าคงจะปรากฏในระเบียบของกระทรวงในโอกาสต่อไป อยากจะเห็นภาพว่า นักโทษที่ประหารชีวิตโดยฉีดยาให้ตายนั้นเริ่มต้นอาจจะให้น้ำเกลือก่อน เสร็จแล้วก็ฉีดยา เข้าเส้นตามเข้าไป เขาจะหลับไปและก็ไม่มีการทรมานเหมือนเราปิด ที.วี. นะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้แก้ไขมาอย่างนี้ก็เหมาะสมถูกต้องกับสภาพสังคม ของประเทศในขณะนี้ ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์อิมรอนครับ

นายอิมรอน มะลูลีม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม อิมรอน มะลูลีม ส.ว. กรุงเทพมหานคร ผมฟังคุณผู้อภิปรายทั้งหลายพูดแล้วก็ได้ สาระและได้ประโยชน์ แต่ว่าในส่วนตัวของผมก็มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพราะว่า ประชญาการปกครองนี้เราจะมาบอกว่าของเราดีที่สุดในเรื่องที่เราเชื่อไม่ได้ ไม่มีวิธีไหนที่ดี ที่สุดในโลกหรอกครับ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ภาวะและที่สิ่งแวดล้อม เราจะบอกว่า ประชาธิปไตยดีที่สุดผมก็ไม่เชื่อ จะมาบอกว่าคอมมิวนิสต์ดีที่สุดผมก็ไม่เชื่อ จะมาบอกว่า สังคมนิยมดีที่สุดผมก็ไม่เชื่อ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากให้เราลองกว้าง ๆ นะครับ ใช้วิสัยทัศน์มองนี้ ผมเห็นด้วยกับหลายท่านที่บอกว่า ถ้าเราจะไม่มีการประหารชีวิตเลยนี้ เป็นเรื่องที่ดี ผมอนุโมทนาครับ แต่อยากจะถามคิดหนึ่งว่าสังคมของเราไปถึงขั้นนั้นแล้ว หรือยัง คนของเราพัฒนาได้ถึงระดับนั้นหรือยัง ในขณะที่ความป่าเถื่อนเรื่องของเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นเป็นภาพที่ปรากฏตาตาใจเราอยู่ทุกวันนี้เราขอมได้ไหมครับ เราขอมที่จะให้ เหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้นแล้วไม่ทำอะไรเลยอย่างนั้นหรือครับ ผมว่าสิ่งเหล่านี้เราควรจะ ไม่มองข้ามไป เพราะว่าในฐานะที่เราร่างกฎหมายฉบับนี้มานี้ไม่ได้หมายความว่าสิ่งเหล่านี้ เหมาะสมกับยุคสมัย ผมอยากจะให้มองประเทศใกล้เคียงว่าประเทศเขาสงบและก็ไม่มี ปัญหาใด ๆ เลย ทั้ง ๆ ที่เขาใช้ความรุนแรง เขาใช้ความรุนแรงในการตัดสิน ฉะนั้นปัญหา ต่าง ๆ ไม่ยุ่งยากเหมือนบ้านเรา ฟังดูแล้วคล้าย ๆ ถ้าหากเราบางคนอาจจะซีวิลไลซ์ (Civilize) และก็คิดว่าเราเป็นผู้ที่เจริญแล้ว ความป่าเถื่อนในทัศนะของคนบางคนที่ทำให้ประเทศชาติ ของเขาสงบ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ ในตะวันออกกลางนี้เราก็รู้ว่าเขาอยู่ท่ามกลาง ธรรมชาติที่ค่อนข้างจะโหดร้าย เวลาเขาแขวนคอคนนี่เขาประกาศให้คนรู้ หรือเวลาจะตัด

๒๕

๘ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สฤษฎ ๑๒/๒

ก่อนนี้เขาทำให้คนรู้ และคดีในบ้านเขาลองไปเปิดดูซิครับ ไม่เกิน ๔ - ๕ คดี บ้านเรา
ปีหนึ่งเป็นพันเป็นหมื่นคดี เราอาจจะประนามเขาว่าเขาป่าเถื่อน โหดร้ายทารุณ แต่จุด
มุ่งหมายนี้เขาต้องการทำให้คนกลัว เขาต้องการทำให้บ้านเมืองเขาสงบ นี่ก็จุดมุ่งหมาย
สุดยอดที่เราต้องการ แต่ถ้าหากว่าเหตุการณ์เหล่านี้ไม่มีปัญหา ผมถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก
และเราก็ไม่อยากจะเห็นภาพตรงนั้น และผมเห็นด้วยกับหมอนพดลที่บอกว่าถ้าจะฆ่ากัน
แล้วนี่ก็ไม่ต้องไปใช้สารพิษอะไร ฉีดยาให้ตายไปเลย เพราะจะตายอยู่แล้ว ไหน ๆ ก็จะตาย
ก็ให้ตายสบาย ๆ หน่อย เพราะฉะนั้นผมอยากจะย้ำตรงนี้ว่า ในมาตราที่บอกว่าไม่มีการฆ่า
นั้นผมไม่เห็นด้วยครับ ถ้าเหตุการณ์เกิดขึ้นในลักษณะที่ซ้ำซ้อน ทำเป็นสันดาน การข่มขืน
การฆ่า การฆาตกรรมที่ทำอยู่เป็นเนืองนิตย์นี้คนคนนี้เราจะทำอะไร ในบางครั้งคำว่า
เด็กกับเขาวชนนี้ในบางศาสนาเขากำหนดแต่อายุ ๑๕ ปีเท่านั้นเอง ๑๘ ปีเป็นผู้ใหญ่แล้ว
ไปเป็นทหารอเมริกันจะไปรบกับอิรักได้แล้ว ฆ่าคนได้แล้ว ไม่น่าจะนับว่าเป็นเด็กด้วยซ้ำ
นี่เราพูดกันให้เกียรติว่าเขาวชน แต่จริง ๆ แล้วนี่คนที่น่าจะเป็นเด็กก็คือคนที่อายุต่ำกว่า
๑๕ ปี ฉะนั้นผมยังเห็นว่าในบางกรณีนี้กฎหมายอย่าลืมนะว่าเป็นกฎหมายมนุษย์
เมื่อสถานการณ์เป็นอย่างนี้ เหมาะสมอย่างนี้ จึงบอกผมมีคนที่พันล้าน อันนั้นเหมาะสม
สำหรับที่ผมจะต้องใช้วิธีการของคอมมิวนิสต์ คนมากนี้ผมปกครองด้วยวิธีการประชาธิปไตย
หรือเสรีนิยมผมคงจะทำไม่ได้ แต่เมื่อบ้านเมืองซีวิลไลซ์ เหตุการณ์เกิดไปแล้ววันหนึ่งอาจจะ
เปลี่ยนเป็นประชาธิปไตย นั่นเป็นเรื่องของความเหมาะสม ฉะนั้นบ้านเรานี้ผมอยากจะให้
ท่านทั้งหลายมอง ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้มองมุมกว้าง ๆ ว่า เรายังคงต้องมีเรื่องของ
การประหารชีวิตในกรณีที่โหดร้ายทารุณซึ่งเป็นสิ่งที่เรายอมรับไม่ได้ ขอบพระคุณครับ

- ๑๓/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราค่อนข้างจะอภิปราย
 จำประเด็นกันบ้างแล้วนะครับ ขอความกรุณาให้อย่าซ้ำประเด็นกับท่านที่อภิปราย
 ไปแล้ว เพราะว่าเราจะได้ให้คนอื่นอภิปราย แล้วถ้าจบจะได้ข้อมติ เพราะว่าเรามี
 กฎหมายอีก ๓ ฉบับ แล้วก็ขอรวบรัดด้วยครับ ค่อยไปเป็นท่านนิรุตน์ครับ

นายนิรุตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม
 นิรุตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ครึ่งนาทีครับท่านประธานฯ ผมจะถาม
 มาตรา ๑๕ อันนี้เห็นด้วยว่ากรณีศึกษาหรือสารพิษ แต่ที่จะถามท่านประธานฯ ไปถึง
 ท่านรัฐมนตรีก็คือว่า กรณีนักโทษที่เขาจะทำความดีก่อนตาย เขาอาจจะบริจาคอวัยวะ
 ไม่ว่าจะเป็นดวงตาหรือไต หรืออะไรก็ตาม ถามว่าสิ่งที่ท่านจะทำกระทบกระเทือน
 หรือไม่ อันนี้ท่านต้องคำนึงถึง เพราะสิ่งเดียวที่นักโทษเขาจะทำได้ เป็นการไถ่บาปก็คือ
 การบริจาคอวัยวะ แล้วผมคิดว่าต่อไปชาวบ้านจะหาเงินซื้ออวัยวะไม่มี คงจะได้รับบริจาค
 จากนักโทษ อันนี้ก็ฝากเรียนถามท่าน ถ้ามาตรา ๑๕ ไปกระทบกระเทือน ผมคิดว่า
 ท่านต้องพิจารณาทบทวน ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสงวน นันทชาติ ครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยกับ
 กฎหมายนี้เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นด้วยกับอาจารย์เจิมศักดิ์ ขอเอนาม ผมว่า
 อายุ ๒๐ ปีน่าจะเหมาะสม เพราะว่าโทษประหารชีวิตหลาย ๆ ท่านก็บอกว่าหนักไป
 รุนแรงไป แต่ถ้าว่าเราเอาตั้งแต่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีลงมา ผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
 แต่ที่กังวลว่าเด็กอายุน้อยกลัวถูกประหาร ถ้าศึกษากฎหมายให้ดี ท่านประธานฯ ครับ
 จะมีข้อยกเว้นอีกมากมาย เช่น รับสารภาพก็ลดครึ่ง อายุไม่เกิน ๑๗ ปี ลด ๒ ใน ๓
 อายุเกิน ๑๘ ปี ลด ๑ ใน ๓ อะไรทำนองนี้ เพราะฉะนั้นเด็กที่จะถูกประหารชีวิตผมว่า
 น้อยมากในประเทศไทยยังไม่เคยมี แต่ขอฝากว่าเราจะห่วงคนดีหรือเราจะห่วงคนชั่ว
 อยากจะให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายได้พิจารณา ๒ - ๓ วันมานี้ ที่ท่านเห็นในหน้า
 หนังสือพิมพ์ นายแบบอายุ ๑๗ ปี อยู่ในบ้านมีคนชั่วเดินเข้าไปในบ้านแล้วก็ไปยิง
 ยังไม่ตายก็ไล่ยิงในบ้านอีก อย่างนี้เป็นต้น ๒ - ๓ วันถ้าท่านอ่านหนังสือพิมพ์ อยู่ใน

งานแต่งงานเข้าไปยิงในงานแต่งงานอย่างนี้ พฤติกรรมอย่างนี้ก็เหมือนกับที่ท่านที่พูดมา ซึ่งเราจะห่วงคนดีหรือว่าเราจะห่วงคนไม่ดี แล้วเขาควรจะได้รับโทษทัณฑ์อย่างไร อันนี้ ผมขอฝากพวกเราได้ช่วยกันคิด ผมติดตามคดีเรื่องหนึ่ง ผมจะเล่าให้ท่านทั้งหลายได้ฟัง ครับว่า ไม่ต้องเอ่ยชื่อเขา นะครับ เขาเรียกเป็นเสียเลย แล้วเขาก็ฆ่าคนตาย เขาได้รับสารภาพ ศาลตัดสินให้เขาก็จำคุกประมาณ ๕๐ ปี แต่ในที่สุดเขาไปทำดีอย่างไรไม่รู้ ลดเหลือ ๘ ปี เขาก็ออกมา พอออกมาได้ไม่กี่เดือน เขาเป็นคนต่างจังหวัด แล้วเขาก็มา ทำงานในกรุงเทพฯ แล้วตอนที่เขาหยุดงาน เขาก็มีปิ่นเถื่อนของเขา ไปยิงนกในชอย แถวนั้นเอามาแกลงกิน แล้วเดินไปผ่านหน้าบ้านของคนที่เขาเลี้ยงสุนัขก็เห่าแก พอเจ้าของเขาเผอเรอแกก็เอายาให้หมาเขากิน หมาเขาหลายตัวก็ตายไป เขาก็แอบดู พอเห็นก็เลยต่อว่า พอต่อว่าเขายังเลย ยิ่งคนตายไป ๓ คน แล้วตำรวจก็ไปจับมา อันนี้ ผมอยากฝากท่านประธานฯ แล้วผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีในฐานะอดีตท่านเคยเป็นผู้พิพากษา ผมว่าการตัดสินเป็นเรื่องของศาลว่า ๕๐ ปี เป็นเรื่องของศาล แต่การลดจาก ๕๐ ปี มาเป็น ๘ ปี ไม่ใช่เรื่องของศาลและไม่ใช่เรื่องของสังคม เป็นเรื่องขององค์กร อีกร่างหนึ่งที่เลือกคนนั้นไปตรวจสอบ อันตรายมากครับ เราไม่รู้กฎหมายและวิธีลด อะไรต่ออะไรลงมา จาก ๕๐ ปี ผมยังคิดอยู่ตลอดเวลา วันนี้จึงอยากจะพูดว่าคนติดคุก ๕๐ ปี นี้ต้องมีกฎหมายรองรับเลขบอกอย่างน้อยต้องติดคุกครั้งหนึ่ง ถ้าอย่างนั้นเราจะไม่สามารถที่ว่าติดคุก ๕๐ ปี ผมว่าในประเทศไม่เคยติดคุก ๕๐ ปีเลย อันนี้ผมขอฝาก ท่านทั้งหลายด้วยว่าอย่างน้อยให้ติดคุก ๑๐ ปี ไม่ใช่ตลอดชีวิตเหลือ ๘ ปีออกมาอีกคน อีก ผมเห็นด้วยกับหลายๆ ท่านที่ว่ากฎหมายนี้ผมว่าใช้ได้ ขอบขอบคุณครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้ใช้ไม่ได้ ผมไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต ไม่ว่าจะป็นชีวิตใดชีวิตหนึ่งของใครทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมจึงไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ ผมไม่เห็นด้วยกับเรื่องของการกำหนดโทษเด็กอายุ ๑๘ ปี หรือต่ำกว่า ๑๘ ปี ให้มีการลดหย่อนโดยการติดคุก ๕๐ ปี ผมไม่เห็นด้วยกับการฉีดยาหรือยิงเป้า หรือคิดว่าการฉีดยาให้ตายสบายกว่าการตายแบบโดยยิง

ประการเดินแรก ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต เพราะเหตุผลลำดับดังนี้คือ

ประเด็นย่อยที่ ๑ ก็คือผมเป็นมนุษย์คนหนึ่งไม่สามารถที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วยกมือเพื่อให้มีการฆ่าคนได้ ผมไม่เข้าใจว่า เราจะทำอย่างนี้ได้อย่างไร อยู่ ๆ เราก็ยกมือบอกให้คนนี้ตาย คณะรัฐมนตรีมีจิตใจโหดร้ายถึงขนาดมีกฎหมายทำให้คนตาย ก็คืออนุญาตให้มีการฆ่าคนได้ สภาผู้แทนราษฎรก็ไปในทำนองเดียวกัน ยกมือให้ฆ่าชีวิตได้ วุฒิสภาก็ยกมือเพื่อทำลายชีวิตได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ ๑ ของเรื่องที่ ๑ ของผม ผมยกมือไม่ได้จริง ๆ ที่อยู่ ๆ ผมเกิดมาแล้วบอกว่า ฆ่าคนได้

ประเด็นย่อยที่ ๒ ที่ไม่เห็นด้วยกับโทษประหารชีวิต ท่านรัฐมนตรีทราบดี ในฐานะเราเป็นสมาชิกสภารัฐธรรมนูญด้วยกัน ผมค้านมาตรา ๓๑ ที่รับรองโทษประหารชีวิต แล้วยังบอกว่า ไม่เป็นการโหดร้ายทารุณอีก ก็ขอทำหน้าที่ต่อเนื่องไปจนตลอดชีวิตที่จะค้านความคิดที่ว่า การฆ่าคนด้วยการประหารชีวิตไม่โหดร้าย ไม่ทารุณ และขอค้านไปตลอดชีวิตเหมือนกับจำคุกชีวิตของผมในความคิดอย่างนี้ไปตลอดชีวิตว่า การทำโทษประหารชีวิตอื่นนั้นเป็นสิ่งที่พึงกระทำได้ในสังคมอารยะ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ ผมไม่สามารถจะยกมือให้คนอื่นไปฆ่าชีวิตคนอื่นได้อีกต่างหาก หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้เราจะต้องไปบังคับให้คนอื่นทำบาปด้วยการฆ่า คือให้มีเพศฆาต ไม่ว่าเพศฆาตจะใช้มีด ใช้ขวาน ใช้ปืน ใช้กระสุน หรือใช้สารเคมีก็ตาม ผมไม่สามารถจะยกมือ เพื่อสั่งให้คนอื่นไปทำบาปสุด ๆ แห่งชีวิตนี้ได้

๒๘

๘ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นนทพร ๑๔/๒

ประเด็นย่อยที่ ๓ มนุษย์ไม่ใช่พระเจ้า เราไม่ได้ให้กำเนิดชีวิตและทำลายชีวิต
ตามใจของเราเอง และพระเจ้าก็ไม่เคยยกมือหาคะแนนเสียงข้างมากเพื่อทำลายชีวิต แล้วเรา
ไม่ใช่พระเจ้า เพราะฉะนั้นเรามีอำนาจอะไร มีสิทธิอะไร ที่จะไปบงการชีวิตหรือทำลายชีวิต
หรือพรากชีวิตผู้อื่นได้ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ และไม่เห็นด้วยกับ
โทษประหารชีวิตใด ๆ ทั้งสิ้น

ประเด็นที่ ๒ โทษเด็กอายุ ๑๘ ปี ให้มาจำคุก ๕๐ ปี หากว่าต้องโทษ
เทียบเท่าประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต อัตราการอยู่รอดของชีวิตของคนไทยปัจจุบันนี้
อายุเฉลี่ยของคนไทยก็อยู่แถว ๆ ประมาณ ๖๐ กว่าถึง ๗๐ ปี ถ้าหากว่า ผู้ใหญ่อายุสุด ๆ
เลขที่ยังคิดที่จะทำความเลวได้ด้วยการฆ่าคนอื่นแล้วจะต้องโทษประหารชีวิต สมมุติอายุ
๖๐ ปี เขาต้องโทษประหารชีวิตอย่างดีก็แค่ ๒๐ ปี ถ้าจำคุกตลอดชีวิตไม่ใช่ประหารชีวิต
หมายความว่า ผู้ใหญ่ถ้าถูกโทษจำคุกตลอดชีวิต ก็คงจำคุก ๒๐ ปี ส่วนเด็กอายุ ๑๘ ปี
บอกว่าโทษจำคุกตลอดชีวิตให้เหลือ ๕๐ ปี นั่นก็คือจำคุกตลอดชีวิตยิ่งกว่าคนที่จำคุก
ตลอดชีวิตที่เป็นผู้ใหญ่ เรานับปีกันชัด ๆ เลข โทษจำคุกตลอดชีวิตของผู้ใหญ่ ซึ่งมีความคิด
มีสติสัมปชัญญะยิ่งกว่าเด็ก ๒๐ - ๔๐ ปี ส่วนเด็กตายตัวเลขรับต้อง ๕๐ ปี ก็หมายความว่า
ทำลายชีวิตของเด็กทั้งชีวิตที่ยังไม่สมบูรณ์เลย ยังเป็นเด็ก ยังไม่สร้างชีวิต ยังเรียน
มหาวิทยาลัยไม่จบ ยังไม่ได้ทำงาน ชีวิตนี้ยังไม่ได้สร้างสมบูรณ์แล้วเราไปทำลายเขา
เรียกว่าทำลายชีวิตของเด็กไป ๕๐ ปี บวก ๑๘ ปี เป็น ๖๘ ปี ยิ่งกว่าผู้ใหญ่ ๒ - ๓ เท่า
นี่คือการฆ่าเด็กทั้งเป็น แล้วออกมาเมื่อพ้นโทษชีวิตนี้จะเหลืออะไรครับ ๕๐ บวก ๑๘
เป็น ๖๘ ที่จริงก็น่าจะตายแล้ว ถ้าดูเกณฑ์เฉลี่ยอายุของคนในประเทศไทย บวก ลบ ๑๐ ปี
เพราะฉะนั้นประเด็นที่ ๒ ใหญ่ของผมนั้นโทษเด็กอายุ ๑๘ ปี ให้จำคุก ๕๐ ปี ไม่สมด้วย
เหตุผลในเชิงอัตราการอยู่รอดของชีวิตคนไทย-----

- ๑๕/๑

LIART

ผมว่าถ้าจะแก้ตรงนี้นะครับ ด้วยการอนุโลมจะทำบาปกัน ๒๐ ปี จำคุกตลอดชีวิตเด็กอายุ ๑๘ ปี ให้กลายเป็น ๒๐ ปี

ประเด็นสุดท้าย การฆาตกรรมหรือการยิงเป้าให้ตาย ผมไม่เข้าใจว่าทำไม จะมีความสุขต่างกัน ตายก็ตายไม่มีความสุขหรือครับ อย่างไรก็ตามก็ตายอยู่ดีมนุษย์เรา แล้วท่านจะบอกมาให้มีความสุข ตายอย่างสงบดีกว่าถูกยิงเป้า ตายทั้งนั้นครับ เราไม่ได้ไปดู คนที่มีความทุกข์ตลอดชีวิตก็คือคนฆ่าจะเป็นแพทย์ ผู้ฆาตกรรมหรือว่าจะเป็น คนยิงเป้าก็ตาม เพราะฉะนั้นอย่าไปเลียนแบบอเมริกัน อเมริกันไม่ใช่พ่อผมอย่าไป ทำตามนะครับ สุดท้ายสรุปนะครับ

๑. ผมขอถือโอกาสอันดีนี้ที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา ให้แปรญัตติให้เลิกโทษประหารชีวิต

๒. โทษจำคุกตลอดชีวิต โดยไม่มีการอภัยโทษให้แทนโทษประหารชีวิตได้ หมายความว่าเมื่อเลิกโทษประหารชีวิต ก็อาจจะให้มีโทษจำคุกตลอดชีวิต โดยไม่ต้องอภัยโทษ

๓. ให้ลงโทษผู้ที่ต้องโทษรุนแรงอย่างนี้ทั้งลบและบวกคือ ทั้งจำคุก และให้ทำความดีแล้วให้สร้างชีวิตใหม่ โทษจำคุกตลอดชีวิต โดยไม่มีการให้อภัยโทษ นั้น

ประเด็นถัดไปของผมในข้อสรุปก็คือว่า ให้ลงโทษโดยการให้ผู้กระทำความผิดนั้น ได้รับโทษโดยการสร้างชีวิตใหม่อย่างน้อย ๒ ชีวิต ๑. คือชีวิตตัวเอง ตลอดที่อยู่ในคุกโดยไม่ได้ให้ออกให้รับโทษไป แล้วก็ให้สร้างชีวิตของตัวเองให้ดีขึ้น ทำงานรับใช้ลูกรับใช้สังคม แล้วก็ทุกข์ทรมานหัวใจอยู่ในนั้น อันที่ ๒ ต้องกลับมา ทำความดีให้กับชีวิตที่เสียไปหรือครอบครัวของเขา พยายามจะสร้างชีวิตใหม่ที่ตายไปแล้วไม่ได้หรือครับ แต่ว่าครอบครัวของผู้ที่ถูกทำตายชีวิตไปแล้วคือ ผู้ที่ถูกฆ่า คนที่ต้องโทษน่าจะต้องกลับมาสร้างชีวิตของครอบครัวนี้ให้ดีขึ้น ซึ่งรายละเอียดเราคงต้อง พูดยกัน เพราะว่าถ้าเราอยากจะเป็นสังคมที่เจริญแล้ว เราอยากเป็นสังคมพุทธแบบพุทธจริง ๆ พุทธที่อยากจะมีสำนักพุทธศาสนาแห่งชาติ อยากจะมีกระทรวงพุทธศาสนา แล้วพุทธอะไรกันครับที่จะมายก

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ศรีรับ ขอให้ตรงประเด็นเพราะกินเวลา

ตัวครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : นี่ครับสรุปประเด็นครับ
สรุปประเด็นก็ตรงชัด ๆ อยู่แล้วก็คือ ให้เลิกโทษให้เปลี่ยนโทษประหารชีวิตเป็นจำคุก
ตลอดชีวิต โดยไม่มีการอภัยโทษ ให้เด็กที่ถูกต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือ โทษประหาร
ชีวิตที่ถูกบัญญัติให้จำคุก ๕๐ ปี ให้ลดเหลือ ๒๐ ปี ให้ลงโทษผู้ที่ทำลายชีวิตผู้อื่น โดย
การสร้างชีวิตใหม่อย่างน้อย ๒ ชีวิต คือ ชีวิตตัวเองกับชีวิตของครอบครัวผู้ที่ถูกฆ่าครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญานี้เป็นวาระหนึ่ง รับหลักการนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นหลัก
ก็มีอยู่ประเด็นเรื่องเด็ก เปลี่ยนจากโทษประหารชีวิตมาเป็นจำคุก ๕๐ ปี ประเด็นที่ ๒ วิธี
การประหารชีวิต ขอให้อยู่ ๒ ประเด็นนี้นะครับ แล้วผมขอให้ประมาณ ๖ คนเท่านั้น
นะครับ เพราะว่ากินเวลามาชั่วโมงกว่าแล้ว เดี่ยวท่านรัฐมนตรีตอบจะได้ขอมติ นะครับ
ถ้าหากว่ามีอะไรเพิ่มเติมก็ไปพูดกันในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ผมขอความกรุณาดังนี้
นะครับ ขอเชิญ พลโท โอภาส สั้น ๆ ครับ

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พลโท โอภาส รัตนบุรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผม
ขอกราบเรียนอย่างสั้น ๆ นะครับ คือในประการที่ ๑ กระผมเห็นด้วยในหลักการ
มาตรา ๓ ที่เปลี่ยนโทษผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ให้เหลือ ๕๐ ปี อันนี้กระผมเห็นด้วยครับ
สำหรับในมาตรา ๑๕ กระผมไม่สามารถจะรับได้และไม่เห็นด้วยครับ กระผมคิดว่าผมมี
ความเห็นเหมือนกับท่านผู้อภิปรายก่อนหน้าผมคือ ท่านอาจารย์สมเกียรติ คือไม่เห็นด้วย
ที่การพัฒนาการการลงโทษจะมาอยู่หยุดอยู่แค่เปลี่ยนจาก เอาลูกกระสุนยิงเข้าไป ๑ ดับ
๕ นัด แล้วก็บางครั้งบางคนไม่ตายด้วย ๕ นัด ต้องยิงซ้ำนัดชุดที่ ๒ อีก ๕ นัด เป็น
๑๐ นัด ที่ประเทศจีนถ้ายิงกันหลายนัดอย่างนี้เขาคิดค่ากระสุนด้วย แต่ว่าการทำอย่างนี้
เป็นการทรมานนะครับ

กระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทย เรามีอารยธรรมที่สูงขึ้นมา มีจิตใจที่สูงขึ้นมาและก็เป็นชาวพุทธด้วย สมควรแล้วที่เราจะยกเลิกโทษประหารชีวิตนะครับ แล้วไม่ต้องเสียเวลาต้องไปถวายเป็นการรบกวนเบื้องพระยุคลบาทนะครับ โทษประหารชีวิตที่เราเตรียมไว้อย่างนี้ก็ควรเปลี่ยนเป็นจำคุกตลอดชีวิต แล้วให้ตลอดชีวิตจริง ๆ พวกไทยเหล่านี้จะต้องไม่มีวันลด ให้ตายอยู่ในคุก อันนี้ผมว่าดีที่สุดแล้วนะครับ กระผมขอกราบเรียนความเห็นของผมสั้น ๆ เพียงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคุณหมอบุรุษสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

กระผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา จากนครสวรรค์นะครับ ท่านประธานฯ ครับ

มาตรา ๓ โทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิด

ในขณะที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ความจริงผมเห็นด้วยครับ ถ้าเด็กดี ๆ นั้น แล้วก็เด็กที่ประพฤติดี

มาก่อนหรือเด็กไม่มีเจตนาในการกระทำความผิด แล้วผมก็เคยเป็นเด็กมาและทุกคนก็เคย

เป็นเด็กครับ ไม่อยากจะให้มีการจำคุกตลอดชีวิตหรอกครับ เพราะว่าอนาคตยังปรับปรุง

ตัวเองได้ แก้ตัวเองได้ แต่ในกรณีของเด็กชั่วสุด ๆ หรือเลวสุด ๆ หรือว่าชั่วโดยสันดานอย่างนี้

แม้กระทั่งว่าชั่วโดยคิดยาเสพติด มีฆ่าเขา ข่มขืนเขาอย่างนี้ครับ ท่านเป็นพ่อแม่ ท่านคิดอะไร

ครับ มีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ ท่านไพจิตรท่านบอกผมว่าเด็กเพิ่งจบปริญญา ยังเป็น

นางสาวอยู่และถูกเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี กำลังจะ ๑๘ ปีพอดีครับ ไปข่มขืนกระทำชำเรา

เสร็จแล้วไม่พอครับ เมื่อสำเร็จความใคร่แล้วก็ฆ่าอีกครับ แม่เขาเสียตายสุด ๆ ว่าฉันเลี้ยง

ลูกฉันมา ๒๐ ปีครับ ไม่เคยทำกรรมชั่วอะไรเลย แต่มาถูกเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีข่มขืน

ยังพอรับได้ แถมฆ่าด้วยครับ ท่านมีความรู้สึกอย่างไรครับ ผมในฐานะคนหนึ่งก็มีความคิด

เหมือนกับพ่อแม่เด็กว่าคงจะต้องเสียใจอย่างสุดซึ้ง มีลูกคนเดียวเลี้ยงมาจนโต ถูกเด็กอายุ

ต่ำกว่า ๑๘ ปีข่มขืน ฆ่าด้วย อย่างนี้ครับกฎหมาย ถ้าไม่เด็ดขาด ถ้าไม่ศักดิ์สิทธิ์จะเลือกปฏิบัติ

อย่างนั้นหรือครับ เรามีศาลเด็ก ศาลปกครอง ซึ่งสามารถที่จะพิจารณาตามขั้นตอนอยู่แล้วก็

น่าจะพิจารณาได้ว่า โทษควรจะกำหนดไว้ขั้นต่ำเท่าไร ขั้นสูงเท่าไรนะครับ ในกรณีที่จำ

คุกตลอดชีวิตก็อยู่ที่ดุลพินิจของศาลอยู่แล้วครับ

๓๓

(ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศกัถกษณั ๑๖/๒

กัสมมุติจะเปลี่ยนมาเป็นวา จากโทษจำคุกตลอดชีวิตให้เปลี่ยนเป็นระวางโทษจำคุก ๕๐ ปี
ผู้กรณีที่มีการพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ที่ต้องขัง จาก ๕๐ ปี ก็อาจจะติดไม่ถึงแล้ว อาจจะ
เหลือสัก ๓๐ ปี ๒๐ ปี เพราะวันสำคัญในรอบปฏิทินปีของไทยมีพระราชทานอภัยโทษเกือบ
ทุกปีนะครั้บ เพราะฉะนั้นอาจจะลดโทษลงมา _____

- ๑๗/๑

กรณีอีกอันหนึ่งที่ว่า มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ ที่ว่า ให้ผู้ใดต้องโทษ
 ประหารชีวิตได้ดำเนินการด้วยวิธีการฉีดยาหรือสารพิษให้ตายนี้ ความจริงแล้วพูดจริง ๆ
 ผมอยากจะถามว่าหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตที่ว่ากระทรวงยุติธรรมกำหนด
 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษานี้ผมไม่ทราบว่าท่านให้ใครเป็นคนฉีด แล้วก็ฉีดกัน
 ง่ายไร ฉีดยานอนหลับไปแล้วแล้วก็ฉีดยาให้หยุดการเต้นของหัวใจ หยุดการทำงาน
 ของปอด หยุดการหายใจ ให้ใครเป็นคนฉีด ให้ใครเป็นคนควบคุม ถ้าให้เป็นหมอ
 ในพยาบาลผมก็ไม่ว่าไม่ถูกต้องอีกเหมือนกัน เพราะว่าหมอกับพยาบาลนี้ความจริง
 หน้าที่ช่วยชีวิตครับ มีหน้าที่ดูแลรักษาผู้ป่วย ไม่ใช่ให้มาเป็นฆาตกร เอาหมอ
 ในพยาบาลเป็นฆาตกรก็ไม่ถูกอีก ความจริงนะครับ ผมก็เลยเขียนฝากว่ายาที่จะฉีดยานี้
 ที่ว่าตายโดยสงบ สงบหรืออย่างไร คนเรามันไม่ตีแล้ว คนมันช้ำแล้วนี่ตายอย่างไรก็ได้
 ไม่จำเป็นต้องขีมือหมอเป็นฆาตกรแทน ผมก็เลยรักษาคณไข่นะครับรักษาคณไข่นะ
 อยู่กันมาถึง ๒ ปี อยู่บนเตียงที่โรงพยาบาลจุฬาฯ ครับ แล้วญาติ ๆ ก็บอกว่า หมอ
 ทรมาณเหลือเกินคุณหมอช่วยฉีดยาให้ตายเลยได้ไหม ผมบอกว่า หมอมีหน้าที่รักษา
 นะครับ มีหน้าที่ช่วยชีวิต ไม่ใช่มีหน้าที่ฆ่าผู้ป่วย ฆ่าคนไข่นะ คุณอยากจะทำหรือครับ
 เดี่ยวผมเดินจากห้องคุณถึงสายออกซิเจนก็พอแล้วครับ แค่นั้นเองคุณทำของคุณเอง
 ก็แล้วกัน ผมไม่เห็น คุณอย่าให้ผมต้องทำ เขายังไม่กล้าเลย นับประสาอะไรเขาจะมา
 ให้ผมฉีดยา บอกรักษาให้ตาย ๆ ไปเลย จะอยู่ตั้ง ๒ ปีทรมาณคนเป็น ไม่ใช่ทรมาณ
 คนป่วย เพราะฉะนั้นนี่ละครับเรื่องอย่างนี้ผมก็เลยเขียนฝากว่า อย่าขีมือหมอ
 หรือพยาบาลเป็นฆาตกรนะครับ ~~คือ~~ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญแพทย์หญิงมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ขอบคุณท่านประธานฯ ค่ะ

ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ว. นครสวรรค์ ดิฉันอยากจะให้ในมุมมอง
 อีกมุมมองหนึ่งที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจะตัดสินใจว่าจะจำคุกเด็กตลอดชีวิต
 หรือไม่นั้น ตลอดเวลาที่ได้มีโอกาสคลุกคลีในฐานะเป็นแพทย์นั้น อยากจะเรียนว่า
 กรรมพันธุ์มีส่วนเพียงครั้งเดียว สิ่งแวดล้อมที่เลี้ยงดูเด็กอีกครึ่งหนึ่ง เด็กบางคนถูกกดดัน
 ตั้งแต่วัยเด็ก เด็กบางคนถูกเลี้ยงดูมาอย่างไม่ถูกวิธี เด็กบางคนเมื่อเข้าไปอยู่ในโรงเรียน

แล้วก็เป็นเด็กที่อ่อนแอก็ถูกเพื่อนบีบบังคับทำให้ประพฤติกวามไม่ดีนะคะ เพราะฉะนั้น
 ข้าพจึงตัดสินใจลงโทษเด็กที่ทำความผิดเหล่านั้นเลข ขอให้ช่วยกันคิดว่า เราจะมีทั้ง
 นักจิตวิทยา จิตแพทย์ แล้วก็ร่วมมือกับทางชุมชนครอบครัวอย่างไรที่จะปั้นเด็กเหล่านี้
 ให้กลับมาเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติของเรา คิฉันคงจะต้องขออนุญาตกล่าวถึง
 ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่อ้างว่า ประเทศข้างเคียงที่ใช้ความรุนแรงนั้นบ้านเมืองสงบดี
 แต่ในความเป็นจริงภายใต้ความสงบที่มองเห็นนั้นมีสิ่งที่ไม่สงบอยู่อย่างมาก เช่น
 คิฉันอยากจะยกตัวอย่างประเทศหนึ่งเด็กวัยรุ่นไม่มีทางออกได้เข้าไปในลิฟต์จนเหม็น
 แล้วแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะฉะนั้นอย่าไปสร้างแรงกดดัน สิ่งใดที่จะทำให้เขาเป็นคนดี
 ได้นั้นต้องให้เขาเกิดด้วยความเต็มใจและสมัครใจ นั่นคือเราซึ่งเป็นผู้ใหญ่ และ
 โดยเฉพาะในสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรตินี้เราคงไม่น่าที่จะคิดทำร้ายเขาเลย ชีวิตของเขา
 ยังมีค่าอยู่ คิฉันขออ้อนวอนว่าช่วยกันคิด อย่าไปจำคุกเขาตลอดถึง ๕๐ ปีเลยนะคะ
 ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรา ๑ ชั่วโมงเกือบครึ่งแล้ว
 จะขอให้อีก ๓ ท่านนะครับ มีท่านอุทัยพันธุ์ ท่านมนัส รุ่งเรือง และท่านปรีชา
 แล้วจะขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบแล้วก็จะขอมตินะครับ เชิญท่านอุทัยพันธุ์ครับ

นายอุทัยพันธุ์ สวงนเสริมศรี (สุรินทร์) : ขอบพระคุณมากครับ กราบเรียน
 านประธานฯ ที่เคารพ ผม อุทัยพันธุ์ สวงนเสริมศรี จากจังหวัดสุรินทร์ กระผมมีความยินดี
 ที่ได้เห็นมีการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งเรื่องของเขาชน แต่ไม่เห็นด้วยกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๕๐ ปี โดยหลักการอยู่
 ๒ - ๓ ประเด็น เดียวผมจะเรียนให้ทราบ ^{ทุก} ~~คดี~~ ไม่เห็นด้วยกับวิธีการประหารชีวิตจะรูปแบบ
 ใด ๆ ก็ตาม ในเบื้องต้นก็คงเป็นที่ทราบว่า ประเทศไทยเรามีหลายศาสนา แล้วก็เคร่งกัน
 ทั้งนี้ ประพฤติปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด เพราะฉะนั้นในเรื่องของการประหารชีวิต
 หรือการฆ่าคนก็คงเป็นข้อห้ามอยู่แล้ว ทำไมเราเป็นศาสนิกชนที่ดีเรารับศีลก็ดี หรือประพฤติก
 ปฏิบัติตามกรอบของศาสนาว่าจะไม่ฆ่ากันหรือไม่ให้มีการถูกฆ่า แต่เรากลับเห็นด้วย
 ที่จะฆ่าคน คนผู้นั้นจะดีหรือไม่ดีคงไม่ใช่ประเด็นสำคัญ แต่ควรจะมีวิธีการอย่างอื่น
 เรามีมหาวิทยาลัยมากมาย เรากำลังจะออกนอกระบบกัน มีการสอนวิชาการมากมาย
 หลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม ทำไมเราไม่ใช้วิชาเหล่านี้มาเป็นประโยชน์ ผมมีความเชื่ออยู่ว่า
 คนเราสามารถที่จะแก้ไขได้ สามารถที่จะอบรม สามารถที่จะเรียนรู้เพื่อเป็นคนดีได้ ทำไมเรา
 ไม่ดำเนินการอย่างนี้ แล้วที่ผมทราบดีในส่วนของความยุติธรรมก็มีสถาบันหรือมีโรงเรียน
 หลายแห่งที่มีการอบรม เพราะฉะนั้นทำไมเราจะไม่ให้โอกาสกับผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขัง
 หรือนักโทษ ได้เรียนรู้สิ่งที่เรารู้บ้าง ทำไมเราไม่อบรมหรือเปิดโอกาสให้เขาได้ทำความดี
 บ้าง โดยสรุป ๕๐ ปีของเขาชนได้เกิดประโยชน์ หลายท่านพูดแล้ว อภิปรายแล้วว่า
 ๕๐ ปีบวกกับอายุปัจจุบันนี้ก็แก่เกินแกงแล้ว ออกมาทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 ควรจะพิจารณาห้วงเวลาว่า ถ้าเรารู้สึกว่าเราเอาเขาไปขังไว้แล้วเขาจะเป็นคนดีได้ควรจะ
 ให้เวลาเขาให้โอกาสเขา เช่น การอบรมเป็นต้น ถ้าเราอบรมไม่ได้ก็ไม่สมควรที่จะอยู่
 ในหน่วยงานเหล่านี้ ใคร ๆ ก็ทำได้จับคนไปขังไว้เฉย ๆ สำหรับในการประหารชีวิตเช่นกัน
 ผมได้อภิปรายไปแล้ว ~~ว่าดีแล้ว~~ ไม่เห็นด้วยกับการประหารชีวิต แต่ควรจะใช้มาตรการอื่น
 ในการกักขังหรือคุมขังก็ดีกว่าการศึกษาอบรม ครับสรุปก็คือ เห็นด้วยที่มีการแก้ไข
 กฎหมายนี้ แต่ในรายละเอียดไม่เห็นด้วย ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนัส รุ่งเรือง ครับ

นายมนัส รุ่งเรือง (สุพรรณบุรี) : กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

กระผม มนัส รุ่งเรือง สุพรรณบุรีครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สมัยที่ผมเรียนกฎหมาย ก็ได้อ่านประวัติศาสตร์กฎหมาย โทษประหารชีวิตมีมาตั้งแต่ก่อนผมเกิดแล้ว ถามว่าทำไมถึงต้องมีโทษประหารชีวิต เป้าหมายก็คือเพื่อป้องกันปราบปรามไม่ให้คนอื่นเอาอย่างจะได้กลัวตาย แต่ถามจริง ๆ ตั้งแต่ก่อนผมเกิดจนกระทั่งถึงปัจจุบัน โทษประหารชีวิตได้ผลไหม ในประมวลกฎหมายอาญาเป็นเรื่องตลก ส่วนหนึ่งบอก ห้ามฆ่าคนตาย ใครฆ่าคนตายโดยวางแผน โดยไตร่ตรอง โทษประหารชีวิต แต่อีกส่วนหนึ่ง บอกให้ยิงคนตายได้ ถือเป็นการฆ่าคนตายโดยได้รับอนุญาตนะครับ ผมก็เลยจำแนก แบบสนุก ๆ ว่าการฆ่าคนตายมี ๒ ลักษณะ คือ

๑. ฆ่าคนตายโดยไม่ได้รับอนุญาต

๒. ฆ่าคนตายโดยได้รับอนุญาต แต่ฆ่าตัดตอนผมไม่แน่ใจว่าได้รับอนุญาต

กันหรือเปล่า

ที่นี้ก็มาถามตัวเองว่า โทษประหารชีวิตมีมาตั้งแต่ก่อนผมเกิดแล้ว ยับยั้ง เหตุการณ์ร้าย ๆ ได้ไหม ก็ไม่ได้ครับ คนไม่กลัวโทษประหารหรือกลัว เขาจะทำผิด เขาคิดว่าเขาไม่ถูกจับ เขาคิดว่าเขาไม่ถูกจับเขาเอาตัวรอดได้ โอกาสที่เขาจะถูกประหาร เขาไม่เคยคิดไม่เคยหวัง แต่อย่างไรก็แล้วแต่เป็นบาปครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ วันนี้ผมมาสายนิดหนึ่งเพราะว่าเมื่อเช้าผมนิมนต์พระไปทำบุญที่บ้าน ๘ รูป ก็รับศีล ๕ ข้อ ๑ ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ ควรละเว้นจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เมื่อวานขึ้นไปงานศพทอดผ้าหน้าหีบศพพระก็ไปพิจารณาครับ อะนิจจา วัตตะ สังขารา อรูปาทะวะยะ ธัมมิโน อรูปังชิต ธีรฉนันติ เตสังวุปะสะ โม สุโข เขาบอกว่าสังขาร ไม่เที่ยงแท้เกิดขึ้นมาแล้วก็ดับสูญ พอดับสูญแล้วก็พันทุกข์ ตอนตายพันทุกข์ แต่ว่าการที่เรา จะฆ่าเขา ประหารชีวิตนี้ครับ เกิดความทุกข์ -----

ทางที่เราเกิดความรู้สึกว่า ทารุณด้วยการยิง ถามจริง ๆ เกอะ ฉีดยาให้ตายนี้ทารุณใหม่
 ปรมาทิวใจตอนที่รู้ว่าจะถูกฆ่าครับ เมื่อกระสุนปืนลั่นไปแล้วคนหมดความรู้สึกแล้ว
 ไม่ทุกข์แล้ว หมดทุกข์ จะตายทันทีหรือไม่ตายทันทีก็แล้วแต่ แต่ไม่มีความรู้สึกที่จะนึก
 จะคิดแล้วครับ ถึงจะยิงซ้ำก็เพื่อให้หมดความทุกข์แค่นั้นเอง ผมไม่เห็นด้วยเลยในการ
 ที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการฆ่าคนตาย แม้ว่าจะชอบด้วยกฎหมาย หรือว่าฆ่าคนตาย
 โดยได้รับอนุญาตอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว ผมเกรงว่าเป็นบาปครับ ทำไมเราจึงไม่
 เปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ ไม่สร้างเวรสร้างกรรมต่อกัน เวนระจับด้วยการ
 ไม่จองเวร เปลี่ยนโทษประหารชีวิตมาเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตก็ได้ ปล่อยให้เขาตาย
 ในเรือนจำไปอย่างสงบสุขก็ได้ ไม่ทารุณ เขาว่าเขาไม่ตายเขาก็ไม่ทารุณเท่าไร ทำไมเราจึง
 ไม่คิดปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีกว่านั้น ให้นำสมัยในโลกนี้ คือไม่ให้มีโทษประหาร
 ชีวิต อย่าไปเอาอย่างฝรั่งเขาเลยครับ ไปคิดวิธีการฆ่าคนตายแปลก ๆ ไม่ได้ชื่อได้เสีย
 อะไรละครับ ร่ำลือไปทั่วโลกเปล่า ๆ ครับ และในทำนองเดียวกันในฐานะเป็น ส.ว.
 สุพรรณบุรีเช่นเดียวกับท่านดอกเตอร์สมเกียรติ ผมก็มีอาจที่จะสนับสนุนให้ฆ่าคนตายได้
 ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ผมขออนุญาตงดออกเสียงนะครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานฯ
 ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม ปรีชา ปิตานนท์ ที่จริงผมตั้งใจจะปิดอภิปราย แต่ว่ากลัวท่านรัฐมนตรีจะไม่ได้ตอบ
 ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องเรียนท่านประธานฯ ตรง ๆ ว่า ผมเป็นคนที่ถูกติดคุก
 แล้วก็กลัวการประหารชีวิตอย่างที่สุด แต่ท่านคงทราบนะครับ ถ้าไม่ทราบก็จะบอกให้ทราบ
 ผมถูกฟ้องร้าย ถูกจำให้ฆ่า แม้กระทั่งครอบครัวถูกกระเบิด แต่สิ่งเหล่านี้อยู่ที่ตัวเรา
 ถ้าเราจะสืบสาวราวเรื่องกันต่อไปก็ต้องมีการเอาโทษกันต่อไป แต่ว่าการที่กระทำผิดนั้น
 เป็นการกระทำผิดอาญาต่อแผ่นดิน ถ้าใครไม่โดนบ้างจะไม่รู้สึกหอรอก การที่กล้ากลืน
 การที่จะอดทนต่อความเจ็บช้ำทั้งหลายนั้นนะครับ อยู่ในหัวใจตลอดเวลา ถ้าไม่มี
 ความยับยั้งชั่งใจ ตัวกระผมเองต้องทำเอง เพราะฉะนั้นปล่อยให้แผ่นดินไม่ดีหรือ

การจำคุกตลอดชีวิต โทษร้ายยิ่งกว่าการประหารชีวิต ผมอยากจะเรียนว่าอย่างนี้ ความเจ็บปวด ความไม่มีอิสรภาพ ความถูกกักขังอยู่ในคุกทั้งนั้น อย่าปฏิเสธว่าในคุกของเราน่าจะมีสิทธิเสรีภาพหรือมีความสะดวกสบายท่านครับ การดำเนินการบุคคลที่เลว ที่ชั่วช้า ที่กระทำผิด ต้องดำเนินการอย่างเฉียบขาด ประเทศชาติของเราก็เหมือนกัน จะต้องดำเนินการทุกอย่างอย่างเฉียบขาด คนเฉียบขาดเท่านั้นครับจะชนะ เพราะเกือบทุกคนไม่ใช่คนเฉียบขาด เพราะฉะนั้นมาตรการการประหารชีวิตนั้นยังจะต้องใช้ต่อไป มิฉะนั้นการฆ่าซึ่งกันและกันระหว่างคู่กรณีก็จะมีต่อไปเช่นกัน ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านประธานฯ ครับ กระผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ให้ความสนใจกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ให้เวลาเกือบ ๒ ชั่วโมงในการอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ในกฎหมายฉบับนี้

ประเด็นแรกท่านประธานฯ ครับ ที่ผมขออนุญาตที่จะชี้แจง ก็คือท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้แสดงความห่วงใย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโทษประหารชีวิตว่า ไม่ควรจะมีโทษประหารชีวิตต่อไป ในขณะที่บางท่านเองก็เห็นว่าควรจะมีโทษประหารชีวิตต่อไป เรื่องข้อดีข้อเสียของโทษประหารชีวิตนั้นก็เป็นเรื่องที่มีการศึกษากันมานานท่านประธานฯ ครับ ทุกประเทศมีการศึกษาเรื่องนี้ว่าโทษประหารชีวิตควรจะมีหรือไม่ มีแล้วเป็นผลดีในการแก้ไขปัญหอาชญากรรมหรือไม่ หรือมีข้อเสียใด

ข้อเสียบางอย่างของโทษประหารชีวิตนั้นท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่าน ได้ยกขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ว่า เรามีสิทธิอะไร ในการที่จะไปเอาชีวิตของผู้อื่น ทำไมเราต้องใช้ ความรุนแรงต่อความรุนแรง แล้วก็มีข้อที่ยกขึ้นมาข้อหนึ่งครับ ซึ่งก็มีน้ำหนักมากก็คือว่า โทษประหารชีวิตนั้นเป็นโทษที่ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ คนที่ถูกประหารชีวิตไปแล้ว ถ้าต่อไปหลังจากนั้นพบว่าเขาไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิดเราไม่สามารถจะเอาชีวิตเขา กลับคืนมาได้ ก็เป็นข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่บอกว่าไม่ควรจะมีโทษประหารชีวิต ในขณะที่เดียวกัน ความเห็นอีกส่วนหนึ่งก็บอกว่าโทษประหารชีวิตนั้นก็ยังคงจะมีความจำเป็นอยู่ สำหรับกรณี ที่ทำอย่างไรที่คนจะเกรงกลัวระหว่างโทษจำคุกกับโทษประหารชีวิต คนที่จะทำความผิด จะเกรงกลัวโทษแบบไหนมากกว่ากัน คนอื่นล่ะ ในการปรามผู้อื่นจะเป็นอย่างไร หรือเคยมี ตัวอย่างครับ ที่คนซึ่งทำความผิดที่รุนแรงมากถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำก็ยังไม่ไปฆ่าคนอื่น เสียอีก ในหลายประเทศเองก็มีข้อยกเว้นครับ ขนาดบางประเทศเอง ซึ่งไม่มีการใช้โทษ ประหารชีวิตก็ยังบอกว่ากรณีอย่างนั้นก็ให้ใช้โทษประหารชีวิตได้ แต่ส่วนตรงนั้นเป็นส่วน ที่ผมเชื่อครับ ท่านประธานฯ ครับว่า สังคมไทยเองก็คงจะต้องพิจารณาประเด็นตรงนั้น กันไปอีก อีกระยะหนึ่ง แต่ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้เป็นเรื่องของวิธีการ ประหารชีวิต เป็นการลดความรุนแรง ลดความทารุณจากการประหารชีวิตด้วยการเอาไป ยิงเสียชีวิตในปัจจุบัน ซึ่งแน่นอนครับว่าการประหารชีวิตด้วยการเอาไปยิงเสียชีวิตนั้น เราเห็นตัวอย่างครับ เพชฌฆาตล้มไถแล้ว ๑ ชุดหมดไปครับ นักโทษบอกร้องยังไม่ตาย มีบ่อย ๆ ครับ ในขณะที่การประหารชีวิตที่เสนอมานี้ วิธีการที่บอกว่า นักโทษบอกร้องยังไม่ตายนั้นก็คงจะไม่มี การประหารชีวิตแบบใหม่ วิธีการแบบใหม่ ที่เสนอเข้ามาที่บอกว่าใช้ยาหรือสารพิษนั้นครับ ก็มีคำถามจากท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่าจะเลือกกันได้อย่างไร หรืออย่างไร ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานคร ท่านอาจารย์ วัลลภถามว่าจะเลือกกันได้อย่างไร หรือว่าถ้าไม่พอใจใครผิดสารพิษ ถ้าพอใจผิดยา หรืออย่างไร ตรงนั้นความจริงแล้วเป็นเรื่องที่เขียนเอาไว้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ระบบในช่วงใดช่วงหนึ่งนั้นก็คงจะต้องดูกันว่าวิวัฒนาการในช่วงนั้นมียาหรือสารพิษ ที่จะใช้ในการประหารที่ทำให้ผู้ถูกประหารบาดเจ็บ รู้สึกเจ็บน้อยที่สุดอย่างไร

จะเป็นยาหรือเป็นสารพิษนะครับ ในช่วงใดช่วงหนึ่งนั้นเราไม่สามารถจะทราบวิวัฒนาการได้ แต่อีกอย่างหนึ่งครับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้แสดงความเป็นห่วงครับว่าสำหรับนักโทษประหารที่เขาอยากจะทำบุญครั้งสุดท้าย อยากจะบริจาคอวัยวะ การประหารชีวิตด้วยการฉีดยาหรือสารพิษนั้น อย่าไปทำให้เกิดความเสียหายต่ออวัยวะของเขาได้ไหม ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่านนายแพทย์นพดล สมบูรณ์ ได้อภิปรายไว้ชัดเจนครับว่าเรื่องของยาที่จะทำให้เสียชีวิตนั้นก็คงจะมีหลายอย่างไม่ว่าจะทำให้หยุดหายใจ ทำให้หัวใจหยุดเต้น ซึ่งในกรณีเหล่านี้บางตัวนั้นก็จะมีผลเสียอะไรต่ออวัยวะของนักโทษ ซึ่งส่วนตรงนั้นกระทรวงยุติธรรมรับไว้ครับว่า ในอนาคตถ้าเกิดกฎหมายฉบับนี้ออกมาใช้บังคับได้ วิธีการอย่างไรที่เราจะสงวนอวัยวะของนักโทษเหล่านั้น

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ได้ตั้งคำถามนะครับ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามครับ ท่านวิศิษฐ์ เศรษฐีวัฒน์ ได้ตั้งคำถามว่าสำหรับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปีนั้นเขาจะมีโอกาสโดน ถ้าเกิดเขาไปกระทำความคิดที่เรียกว่าหลายกระทง แล้วถูกลงโทษทุกกระทงเรียงเข้าด้วยกันแล้วนี้ จะถูกลงโทษจำคุกเกิน ๕๐ ปีได้หรือไม่ ในขณะนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ เรามีประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๗ บัญญัติไว้ชัดเจนครับว่า ในการกระทำความคิดหลายกระทงนั้น โทษจำคุกทั้งสิ้นรวมแล้วต้องไม่เกินกำหนด ๕๐ ปีครับ สำหรับกรณีความคิดกระทงที่หนักที่สุดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกิน ๑๐ ปีขึ้นไป มีข้อยกเว้นอย่างเดียวครับก็คือในกรณีที่ศาลลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีแล้ว ถึงแม้ว่าศาลจะลงโทษจำคุกตลอดชีวิตก็จะถูกปรับมาเป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๕๐ ปีครับผม

มีคำถามต่อไปว่า เคยมีประวัติหรือไม่ว่ามีการประหารชีวิตเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เท่าที่ผมจำได้ในช่วงหลัง ๆ นี้ไม่เคยปรากฏ ท่านถามต่อไปว่า ขณะนี้เด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีนั้นจะโดนโทษจำคุกสูงสุดเท่าไร กระผมยังไม่มีข้อมูลตรงนี้ แต่ทราบเรียนได้ อย่างหนึ่งครับว่า ตามประมวลกฎหมายอาญาในขณะนี้ มีบทที่จะผ่อนผันเรื่องโทษให้แก่เด็ก และเยาวชนอยู่แล้ว ในมาตรา ๗๕ ของประมวลกฎหมายอาญานั้น บอกรับ ผู้ใดอายุกว่า ๑๔ ปี แต่ไม่เกิน ๑๗ ปี กระทำความผิด ศาลจะไม่พิพากษาลงโทษก็ได้ โดยให้ใช้วิธีการ สำหรับเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๗๔ หรือถ้าศาลเห็นสมควรพิพากษาลงโทษก็ให้ลด มาตรากำหนดโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงกึ่งหนึ่ง การรับโทษสำหรับความผิด ลงกึ่งหนึ่งนั้นก็โยงไป ในมาตรา ๕๒ ของประมวลกฎหมายอาญานั้นเองครับว่า โทษประหารชีวิตถ้าลดกึ่งหนึ่งก็ลดเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือโทษจำคุกตั้งแต่ ๒๕ ปี ถึง ๕๐ ปี และโดยปกติในขณะนี้เด็กที่อายุไม่เกิน ๑๗ ปี ถ้าศาลจะลงโทษใน อดีตที่ผ่านมาก็คงจะจำคุกได้ไม่เกิน ๕๐ ปีครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านประเกียรติ นาสิมมา ได้ตั้งคำถามครับว่า โทษที่บอกว่า จำคุกไม่เกิน ๕๐ ปีนั้นถืออายุในช่วงไหน ถืออายุในช่วงขณะกระทำความผิดหรือไม่ ตามร่างที่เสนอไปนี้ชัดเจนครับท่านประธานฯ ในมาตรา ๓ วรรคสอง บอกว่า โทษประหาร ชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุ ต่ำกว่า ๑๘ ปี นั้นหมายความว่า ดูว่าขณะเขากระทำความผิดอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีหรือไม่ เวลาที่เขาถูกจับเมื่อไร ไม่สำคัญ เวลาที่ศาลพิพากษาเขาจะมีอายุ ๒๐ ปีแล้ว ๒๕ ปีแล้ว ก็ไม่สำคัญ เพราะถือว่าในขณะที่เขากระทำความผิดขณะมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีนั้น วุฒิภาวะ ของเขายังไม่ควรจะรับโทษเท่ากับผู้ใหญ่ ท่านสมาชิกฯ ได้มีการตั้งประเด็น ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ท่านตั้งคำถามว่า ทำไมถึงไป ใช้อายุ ๑๘ ปี ไม่ใช่อายุ ๒๐ ปี ซึ่งเป็นกรณีของการบรรลุนิติภาวะ ขณะนี้ตามกฎหมายเรา ในกฎหมายทางแพ่งเราถือว่า บุคคลจะบรรลุนิติภาวะ โดยปกติก็คืออายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่เขามีการสมรสกันด้วยอายุที่ต่ำกว่านั้น เขาก็บรรลุนิติภาวะได้ ในส่วน ๒๐ ปีนั้นเป็นเรื่องของนิติภาวะที่จะมีความสมบูรณ์ในการทำนิติกรรมทางแพ่ง แต่ในส่วน ทางอาญานั้นหลักสากลตามอนุสัญญาต่าง ๆ ที่จะถือนั้นก็ถือว่าเขาวุฒินั้นก็คืออายุไม่เกิน

๔๓

๕ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๒๑/๒

๑๘ ปี เพราะฉะนั้นในส่วนของร่างกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเราได้ยึดโยงพันธะผูกพันที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับต่างประเทศก็ยึดถืออายุไม่เกิน ๑๘ ปีนะครับ นอกจากนี้ครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดสมุทรสงครามได้ตั้งประเด็นว่า ขณะนี้มีความลักลั่นระหว่างเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด บางคนกระทำความผิด ถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัว บางคนกระทำความผิดถูกดำเนินคดีในศาลทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นศาลจังหวัดหรือศาลอาญาก็ตาม ส่วนตรงนี้เป็นส่วนที่ทางสำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งจะต้องมีการเปิดทำการศาลเยาวชนและครอบครัว ขณะนี้ก็มี การเปิดเพิ่มขึ้นเป็นระยะ ๆ แล้วก็มีร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งที่จะเสนอให้มีการนำวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวไปใช้ในศาลยุติธรรมอื่น ๆ ซึ่งตรงนั้นเองก็จะช่วยทำให้เกิดความยุติธรรมที่เท่าเทียมกันเริ่มตั้งแต่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

- ๒๒/๑

อีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ขอประทานโทษต้องเอ่ยนาม ท่านอาคม ตุลาติก ได้ฝากไว้ นะครับว่า นักโทษประหารชีวิต
จะมีบางคนที่อยู่ในระหว่างขั้นตอนของการถวายฎีกา อาจจะถูกประหารชีวิตได้ โดยปกติ
ทางปฏิบัติที่ผ่านมานั้นจะมีการรอผลของการยื่นถวายฎีกาก่อนว่าผลเป็นอย่างไรจึงจะมี
การดำเนินการตามนั้นครับ

ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ขอประทานโทษต้องเอ่ยนาม ท่านนายแพทย์
ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ได้ตั้งข้อสังเกตครับว่าไม่ควรจะให้แพทย์หรือพยาบาลไปเป็น
พหุฆมาต ถามว่าวิธีการในการประหารชีวิตด้วยการฉีดยานั้นจะให้แพทย์หรือพยาบาล
ฉีดยาหรืออย่างไร ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าไม่ใช่แพทย์หรือพยาบาลเป็นผู้ไปฉีดยา
แน่นอนครับ แต่จะเป็นเจ้าหน้าที่ของราชทัณฑ์ที่จะเป็นผู้ฉีดยา อย่างไรก็ตามก็ตามครับ แต่เคิม
การประหารชีวิตด้วยการยิงเสียชีวิตนั้น ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็ได้บอก
ครับว่าพหุฆมาตถึงแม้จะทำการตามหน้าที่ไม่มีความผิด แต่เขามีความรู้สึกว่าเขาได้ฆ่าคน
ตามระบบใหม่นั้นการฉีดยาหรือฉีดยาพิษนั้นสามารถที่จะทำได้ด้วยการให้เจ้าหน้าที่
หลาย ๆ คนกดปุ่ม ซึ่งจะไม่มีใครทราบว่าปุ่มที่กดนั้นปุ่มไหนเป็นปุ่มที่ปล่อยยาหรือสารพิษ
ไปสู่ผู้ถูกประหารชีวิต ซึ่งก็จะลดความกังวลของเจ้าหน้าที่ที่ไปดำเนินการประหารชีวิต
ได้มากกว่าตอนอดีตครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตที่จะตอบคำถามท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรติเพียงเท่านี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คงสมควรที่จะขอมติจากที่ประชุมได้แล้วนะครับ ขอเรียนเชิญ
ท่านที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ มติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือท่านผู้ใด
เห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณากรณากดปุ่ม เห็นด้วย หากท่านผู้ใด

ไม่เห็นชอบกับร่างของสภาผู้แทนราษฎรกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ
มีท่านผู้ใดมีปัญหาในการลงคะแนนกรุณาเรียกเจ้าหน้าที่ด้วยนะครับ ทุกท่านคงจะ
ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ขอปิดการลงคะแนน นับคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนน เห็นด้วย ๑๐๓ ไม่เห็นด้วย ๑๓ งดออกเสียง ๑๐
ไม่ลงคะแนน ไม่มี

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ขออนุญาตครับ
ผมลงคะแนนไม่ทัน วิทยา มะเสนา ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยไหมครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาครับ จะให้
กรรมาธิการคณะใดพิจารณาครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์ (อ่างทอง) : มอบให้คณะกรรมาธิการ
สามัญการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมนั่งฟังกฎหมายฉบับนี้
ผมเห็นเป็นอย่างอื่นก็คือว่าผมเคยขอไว้หลายครั้งแล้ว ให้กรรมาธิการทุกกรรมาธิการ

ส่งตัวแทนครั้งหนึ่ง เมื่อวานผมถูกกฎหมายครั้งหนึ่งแล้วไม่มี เพราะฉะนั้นผมขออนุญาต
ผมจะส่งรายชื่อคนในคณะกรรมการการศึกษาเข้าพิจารณาในกฎหมายฉบับนี้ด้วยครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอผู้รับรองครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมไม่ได้เสนอเป็นญัตติครับ
เพียงแต่ที่ผมตั้งข้อสังเกต เดี่ยวพอเสนอรายชื่อผมจะเสนอด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น อาจารย์
วัลลภครับ

- ๒๓/๑

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา
 ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเห็นคล้อยกับท่านสันติภาพ ผมว่าหลักการ
 การกระจายการมีส่วนร่วมจำเป็นครับ กฎหมายฉบับนี้มีความเห็นแย้ง เห็นต่างสูงมาก
 แล้วเกี่ยวข้องกับเรื่องเด็ก เยาวชนโดยตรงครับ ผมคิดว่าคณะกรรมการกิจการสตรี
 เยาวชน ผู้สูงอายุยินดีเข้าร่วมนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์จะทบทวนใหม่ครับ

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ทางที่เราได้เตรียมไว้นั้นไม่มีปัญหาครับ เนื่องจากเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เพียงแค่
 เปลี่ยนวิธีการลงโทษนะครับ มีประเด็นเกี่ยวกับเด็กอายุ ๑๘ ปี เข้ามาด้วย ซึ่งแล้วแต่
 ที่ประชุมครับ อันนี้ไม่มีปัญหา เพราะผมเห็นว่าแก้ไขไม่มากในประเด็นทั้งหลาย แต่ถ้า
 ที่ประชุมเห็นว่าควรจะต้องเป็นวิสามัญทางผมไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้
 ถ้าดูเผิน ๆ นั้น ~~ครับ~~ จะเห็นว่าไม่ก็มาตรา แต่เรื่องของการฆ่าคน ไม่ฆ่าคนนี้เป็นเรื่องใหญ่
 แต่ผมเองศึกษาพุทธศาสนานั้น ~~ครับ~~ อย่าคิดว่าเพชรฆาตเป็นคนบาปนะครับ ศาลก็
 ไม่บาป เพชรฆาตก็ไม่บาป เขาบอกคนออกกฎหมายนั้นแหละครับบาป เพราะฉะนั้น
 ท่านประธานฯ ครับ กรรมการการมีส่วนร่วมของประชาชนขอเสนอคุณกรมนตรี
 สันทวิชัย เข้าเป็นกรรมการครับ ขอขอบคุณครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เอาหลักการก่อน ท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : อย่างนี้แล้วกันครับ ผมเสนอ
 เป็นกรรมการวิสามัญ ๒๕ ท่านเลยนะครับ แล้วก็ทุกคณะ คณะละ ๑ ท่าน ก็แล้วกัน

จริง ๆ แล้วเรื่องโทษประหารไม่ได้เปลี่ยน เปลี่ยนวิธีการประหารเท่านั้น ไม่ใช่เราจะไป
เปลี่ยนแปลงไม่ให้มีการไม่ประหารคงไม่ได้ในหลักการ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เพราะว่าเรื่องนี้
เมื่อมีสมาชิกฯ สนใจมาก แล้วก็มีการตั้งปัญหาที่จะต้องคุยกันในเรื่องเด็กอายุ ๑๘ ปี และ
๒๐ ปี ตรงนี้ผมคิดว่าผมเสนอเป็นวิสามัญ ๒๕ ท่านครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันเสนอใหม่ ข้อเสนอเก่าเป็นอันยกเลิกนะครับ ผู้รับรอง
ถูกต้องครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ่างทอง) : ขอความกรุณาแต่ละคณะ
ให้เสนอรายชื่อเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เสนอรายชื่อได้ครับ ท่านนิพัทธาครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม เสนอ พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ กะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : คณะกรรมการ
กิจการสตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ เสนอท่านที่กรุณาคืน บอดอก ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. นันทนา ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : คณะกรรมการการเกษตรฯ
เสนอท่านนภินทร ศรีสรรพวงค์ กะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ว. ๘ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรสา ๒๓/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญแต่ละคณะเสนอเลขกรับ ขออนุญาตกรับ เชิญกรับ เสนอได้จนกว่าจะครบนะครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม เกษม มาลัยศรี คณะกรรมการตรวจรายงานฯ ผมขอเสนอท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคณะอื่นได้เลยครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : คณะกรรมการการคมนาคม ขอเสนอแพทย์หญิงจิตรา อยู่ประเสริฐ ครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านภิญญาครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเสนอ นายแพทย์นพดล สมบูรณ์ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรเดชครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (พะเยา) : ในนามคณะกรรมการการท่องเที่ยว วุฒิสภา ขอเสนอ คุณหญิงจินตนา สุขมาก ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

LIART

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : คณะกรรมาธิการสิ่งแวดล้อม
ขอเสนอท่านเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา ครั้น ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ในนามคณะกรรมาธิการการปกครอง
ผมขอเสนอชื่อ พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านถาวรครับ

นายถาวร เกียรติไชยากร (เชียงใหม่) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
ผม ถาวร เกียรติไชยากร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในสัดส่วนของคณะกรรมาธิการ
การงบประมาณ ขอเสนอท่านอาคม ตูลาติลก ครั้น ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เหลือคณะไหนครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : คณะกรรมการ
การมีส่วนร่วมขอเสนอคุณมนตรี สันทวิชช์ ครับ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคอกเตอร์วิทยา ครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วิทยา มะเสนา ส.ว. มหาสารคาม ในนามคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและการพลังงาน ขอเสนอ พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน ครับ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านผ่อง เล่งอี้ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ผ่อง เล่งอี้ จากกรุงเทพมหานคร ในนามของคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา
ศิลปและวัฒนธรรม วุฒิสภา ขอเสนอท่านอุมาร์ ดอยิบ เป็นกรรมการครับ
ขอผู้รับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย คณัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ผม สุรชัย คณัยตั้งตระกูล ในนามของคณะกรรมการการคลังฯ ขอเสนอท่าน ส.ว.
นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพีครุดคีนครับ

นายพีครุดคีน บอดอ (นราธิวาส) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ได้รับมอบหมายจากประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ ขอเสนอ คอกเตอร์อิมรอน
มะลูลิ้ม นะครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอนันตชัยครับ

นายอนันตชัย คุณานันทกุล (สมุทรปราการ) : เรียนท่านประธานฯ
ผม อนันตชัย คุณานันทกุล ส.ว. จังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะตัวแทนของ
คณะกรรมการการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ขอเสนอคุณสม ต๊ะยศ
เป็นตัวแทนครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรบหรือยังครับ เชิญท่านปราโมทย์

นายปราโมทย์ ไพชนม์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ปราโมทย์ ไพชนม์ กรรมการกิจการองค์กรอิสระ ขอเสนอ คอกเตอร์สมเกียรติ
อ่อนวิมล เป็นตัวแทนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา จากคณะกรรมการ
การกีฬา ขอเสนอคุณณรงค์สิทธิ์ เจริญรัตน์ เป็นกรรมการ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างหลังท่านปรีดีหรือเปล่าครับ ไม่ใช่ นะครับ คณะกรรมการ
ชุดไหนยังไม่ได้เสนอ เชิญเสนอได้ครับ เชิญครับ

พลเอก พนม จินะวิจารณ์ (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 กระผม พลเอก พนม จินะวิจารณ์ ในฐานะคณะกรรมการการทหาร ขอเสนอ
 พลโท โอภาส รัตนบุรี ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญต่อท่าน พลโท ปัญญา ครับ

พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ (อุดรธานี) : ผม พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
 ในนามของคณะกรรมการการสาธารณสุข ขอเสนอท่านเด่น ไค้ะมีนา ครับ
 ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสราวุธครับ

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายสราวุธ นิยมทรัพย์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครปฐม ในนามของ
 คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา ขอเสนอ
 พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ในนามของคณะกรรมการ
 การเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ขออนุญาตเสนอคุณประเกียรติ นาสิมมา
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : คณะไหนยังไม่ได้เสนอครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผมในนามของคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ขอเสนอท่านกำนวม
ชโลปถัมภ์ ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านนิพนธ์ครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ เนื่องจากคณะกรรมการการยุติธรรมฯ ได้เป็นผู้ศึกษาเรื่องดังกล่าวมาก่อนตาม
ข้อบังคับข้อ ๑๐๘ ทางคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเลขเสนอกรรมการ
ส่วนที่เหลือจากกรรมการการยุติธรรมฯ ซึ่งได้ศึกษาเรื่องไว้ก่อนคือ ๑. ท่านพิชัย
จำเพชร ๒. ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ๓. ท่านศักดิ์ กอแสงเรือง ๔. ท่านเสรี ครับ
ครบ ๒๕ คนครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง แปรญัตติที่วันครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : แปรญัตติตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ตรวจสอบแล้วเกินมา ๒ ท่านครับ เชิญถอนออก ๒ ท่านครับ
มีชุดไหนซ้ำครับ ขอเวลาท่านเลขฯ ตรวจสอบหน่อยครับ ประเดี๋ยวให้ท่านเลขฯ
อ่านแล้วก็ชุดไหนซ้ำท่านกรุณาถอนด้วยนะครับ เชิญท่านเลขฯ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

๑. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
๒. นายพิภรศักดิ์ บอดอ
๓. นายณรินทร์ ศรีสรรพางค์
๔. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๕. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๖. นายนพดล สมบูรณ์
๗. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๘. นางเพ็ญศักดิ์ จักขุจินดา
๙. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
๑๐. นายอาคม ตุลาคิลก
๑๑. นายมนตรี สันทวิชัย
๑๒. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๓. นายอุมาร์ คอยิบ
๑๔. นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
๑๕. นายอิมรอน มะลูลีม
๑๖. นายสม ติยะศักดิ์
๑๗. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๑๘. นายณรงค์สิทธิ์ เกรือรัตน์
๑๙. พลโท โอภาส รัตนบุรี
๒๐. นายเคน ติยะมีนา
๒๑. พลตำรวจตรี สนาม กงเมือง
๒๒. นายประเกียรติ นาสิมมา
๒๓. นายค่านวณ ชโลปลัมภ์

๒๔. นายพิชัย จำเพชร

๒๕. นายสุนทร จินดาอินทร์

๒๖. นายศักดิ์ กอแสงเรือง

๒๗. นายเสรี สุวรรณภานนท์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ ถอน ๒ ชื่อครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ก็ก็ไม่ทราบว่าคณะใดเกินมา ๒ คน ขอถอนท่านศักดิ์กับท่านพิชัยครับ เพื่อให้ลงตัวแล้วกันครับที่เสนอไป ๔ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ พอดีคณะกรรมการการเศรษฐกิจฯ เสนอเกินไป เพราะฉะนั้นผมขอถอนตัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถอนใครครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ถอนนายประเกียรติ นาสิมมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ของท่านนิพนธ์ไม่ต้องถอนนะครับ ท่านสมบูรณ์ครับ เชิญครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา เสนอมาเกิน ๒ ท่าน มีผม สมบูรณ์ ทองบุราณ กับท่านสนาม ขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ถอน สมบูรณ์ ทองบุราณ ออกก็ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันครบ ๒๕ ท่านนะครับ กำหนดแปรญัตติภายในกี่วันครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ๗ วันตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : แปรญัตติภายใน ๗ วัน ของผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ที่ประชุมเห็นชอบตามนั้นนะครับ เป็นอันจบการ
พิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้
ยานยนต์รับนทางหลวงและสะพาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ
เห็นชอบ ท่านสมบурณ์มีอะไรครับ

นายสมบурณ์ ทองบुरาณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบурณ์ ทองบुरาณ ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร แต่ก่อนท่านประธานฯ
ก็บอกว่าได้แค่นั้นแหละ ถ้าเที่ยงก็เลิกเลย แต่บังเอิญอีก ๑๐ นาทีท่านประธานฯ ผมว่า
พักก่อนเถอะ เพราะว่ากฎหมายสั้นก็จริงนะครับ แต่ก็ต้องยาวล่ะครับ ผมว่าเอาไว้เป็น
พรุ่งนี้ก็ได้อ่านประธานฯ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอฟังความเห็นที่ประชุมครับ ท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (นกรสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สมเกียรติ ศรีลัมพ์ ครับ ผมว่าสมาชิกฯ หูไม่ค่อยมาก มีคนที่สนใจพูดแล้วศึกษาเรื่องนี้มาจริง ๆ ไม่ก็คนแล้วท่านรัฐมนตรีก็พร้อมแล้วเป็นวาระหนึ่งนะครับ ตามหลักการเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์ ครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ คณะกรรมการการคมนาคม ได้เป็นคนศึกษา เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ และต้องใช้เวลาอย่างมากครับ กระผมเห็นด้วยกับท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ เป็นอย่างยิ่งครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ฟังเสียงที่ประชุมแล้วจะให้เลื่อนไปพิจารณาคราวหน้าใช้ไหมครับ สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ที่ประชุมพักหน้าถือว่าเห็นชอบนะครับ มีคณะกรรมการบางคณะขอเสนอเปลี่ยนแปลงกรรมการ เชิญครับ ท่าน ส.ว. เตือนใจ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน เตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย เนื่องด้วยนายวงศ์พันธุ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ผู้แทนของคณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ดังนั้นจึงขอเสนอนายพิเชฐ พัฒนโชติ เข้าเป็นกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาในสัดส่วนของคณะกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิพนธ์ ครับ

นายนิพนธ์ วิศิษฏุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ครับ เนื่องจากคณะกรรมการ
วิสามัญกิจการวุฒิสภาในสัดส่วนของคณะกรรมการการคลังฯ ซึ่งท่านสุชนลาออกไป
ดำรงตำแหน่งรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ทางคณะกรรมการการคลังฯ ได้เสนอ
รายชื่อท่านอุษณีย์ ชิคชอบ มาเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ เป็นอันว่าเรื่องด่วนที่ ๒ และเรื่องด่วนที่ ๓
จะเลื่อนไปพิจารณาในการประชุมคราวหน้า ต้องขอยกยท่านรัฐมนตรีด้วยครับ
ที่เสียเวลา

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่นๆ ไม่มี

เป็นเวลาอันสมควรครับ ขอปิดประชุมครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

LIART

ผู้ทรงงานการประชุม

มิ่งขวัญ	พິงรัตนะมงคล	สำรวม	ผลประสิทธิ์
ภักขินี	คงสมจิตต์	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
สุภาภรณ์	มาลัยทัต	วรนุช	ทรวงแสง
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
อัจฉริยา	เอี่ยมไธษฐ์	นนทพร	แก้วมะเริง
ศรีอนงค์	นิสสา	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	เปล่งฉวี	ศรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้จ้อดละ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรทัน	จิตติมา	แก้วงาม

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสรายุช นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๙ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ประธานวุฒิสภา

LI RT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ .	
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อัมพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่..... ๘..... เดือน เมษายน..... พ.ศ.....

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ประธานวุฒิสภา

LI RT